

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.231/2019/80. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi november hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2019. december hó 3. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. január hó 20. napján kelt 15.B.704/2011/461. számú ítéletét terhelt2 II. rendű, terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

Az ítélet bevezető részéből a 2013. február 28. és 2014. február 23. tárgyalási időpont megjelölését mellőzi.

terhelt2 II. r. vádlott helyesen 2009. november 19. napjától volt házi őrizetben.

terhelt2 II. r. vádlott cselekményeit:

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének,
- 37 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként – melyből 1 rendbeli kísérlet és 11 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás büntettének,
- 10 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének,
- 17 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő bűnsegédként – 4 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat hamisítás büntettének,
- 21 rendbeli a Btk.345.§-a szerinti – 3 esetben folytatólagosan – bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségének minősíti.

Terhelt3 III. vádlott cselekményeit:

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének,
- 36 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként – 11 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás bűntettének,
- 10 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének minősíti.

Terhelt4 IV. rendű vádlott cselekményeit:

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének,
- 26 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként – 8 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás bűntettének,
- 9 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének,
- 8 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti felbujtóként – 4 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat hamisítás bűntettének minősíti.

Terhelt6 VI. rendű vádlott cselekményeit:

- 12 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének,
- 7 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének,
- 10 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerint minősülő felbujtóként – 1 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat hamisítás bűntettének,
- 1 rendbeli a Btk.345.§-a szerinti hamis magánokirat felhasználásának vétségének minősíti.

Terhelt7 VII. rendű vádlott cselekményeit:

- 1 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének,
- 29 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként – 6 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás büntettének,
- 8 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének,
- 10 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti – 7 esetben folytatólagosan – elkövetett közokirat hamisítás büntettének minősíti.

Terhelt8 VIII. rendű vádlott vagyon elleni cselekményeit:

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének,
- 25 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként – 1 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás büntettének,
- 6 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének minősíti.

Terhelt9 IX. rendű vádlott cselekményeit:

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének,
- 25 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként – 5 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás büntettének,
- 5 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének minősíti.

Terhelt10 X. rendű vádlott cselekményeit:

- 1 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének,

- 23 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként – 1 esetben folytatólagosan – elkövetett csalás büntettének,

- 5 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének minősíti.

terhelt2 II. r. vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

Terhelt3 III. vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre enyhíti. Mellőzi a különös visszaesői minőség megjelölését.

Terhelt4 IV. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt6 VI. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti.

Terhelt7 VII. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti, az ügyvédi foglalkozástól eltiltás büntetést mellőzi.

Terhelt8 VIII. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Terhelt9 IX. rendű vádlott halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Terhelt10 X. rendű vádlottal szemben halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 3 (három) évre enyhíti. Mellőzi a különös visszaesői minőség megjelölését.

Terhelt4 IV. rendű vádlott, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlott tekintetében mellőzi a bünszervezet keretében elkövető megjelölést.

E vádlottak a szabadságvesztés büntetés fele részének kitöltése után bocsáthatók feltételes szabadságra.

Terhelt12 XII. rendű vádlott valamennyi cselekményének jogszabályi megjelölése helyesen 1978. évi IV. törvény, a vele szemben kiszabott pénzbüntetést elrendelése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt24 terhelt5 XXIV.r. vádlott cselekményének jogszabályi megjelölése helyesen: 1978. évi IV. törvény.

Kötelezi terhelt2 II., Terhelt3 III., Terhelt4 IV., Terhelt8 VIII., Terhelt9 IX. és Terhelt10 X. r vádlottat, hogy kártérítés címén az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül egyetemlegesen fizessen meg az egyéni cég jogutódja, Terhelt16 magánfél (cím) részére 3.071.247,-Ft-ot, ennek 2006. december 31-től járó évi törvényes kamatát, valamint az államnak a le nem rótt 184.270,-Ft eljárási illetéket.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vagyoneklobzásra vonatkozó rendelkezést kiegészíti azzal, hogy terhelt2 II. rendű vádlott esetében 348.126.049,-Ft, míg Terhelt3 III. rendű esetében 348.126.048,-Ft erejéig rendeli el a vagyoneklobzást.

Az Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál elnöki letétként kezelt

El.02359/2013. szám alatt nyilvántartott 6000,-Ft-ot

El.00144/2013. szám alatt nyilvántartott 6000,-Ft-ot

El.07158/2012. szám alatt nyilvántartott 6000,-Ft-ot

El.04047/2013. szám alatt nyilvántartott 3000,-Ft-ot

El.05423/2013. szám alatt nyilvántartott 9000,-Ft-ot

El.00976/2014. szám alatt nyilvántartott 3000,-Ft-ot Terhelt7 VII. rendű vádlottnak rendeli kiadni.

A fennmaradó bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r., Terhelt4 IV.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt7 VII.r., Terhelt8 VIII.r., Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r., Terhelt12 XII.r., terhelt19 XIX.r., Terhelt20 XX.r. és Terhelt24 terhelt5 XXIV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt3 III. r. vádlott lakcímének irányítószáma helyesen irányítószám1.

Terhelt4 IV. r. vádlott lakcíme: cím1, személyazonosító igazolvány száma: szám1.

Terhelt6 VI. r. vádlott lakcíme: cím2.

Vadász terhelt9 vádlott neve helyesen Terhelt9, értesítési címe: cím3 (terhelt9), személyazonosító igazolvány száma: szám2.

Terhelt10 X. r. vádlott tartózkodási helye: cím3., lakcíme: cím4., személyazonosító igazolvány száma: szám3.

Terhelt12 XII. r. vádlott lakcíme: cím4, tartózkodási helye: cím5, személyazonosító igazolvány száma: szám4.

Terhelt24 XXIV. r. vádlott neve helyesen: Terhelt24 terhelt5, tartózkodási helye: cím6, lakcíme: cím7., személyazonosító igazolvány száma: szám5.

A másodfokú eljárás során összesen 601.750,- (hatszázegyezer-hétszázötven) Ft bünygyi költség merült fel, melyből terhelt2 II.r. vádlott 76.200,- (hetvenhatezer-kettőszáz) Ft, Terhelt6 VI.r. vádlott 80.925,- (nyolvanezer-kilencszázhuszonöt) Ft, Terhelt7 VII.r. vádlott 76.200,- (hetvenhatezer-kettőszáz) Ft, Terhelt8 VIII.r. vádlott 60.000,- (hatvanezer) Ft, Terhelt9 IX.r. vádlott 60.000,- (hatvanezer) Ft, Terhelt10 X.r. vádlott 25.000,- (huszonötezer) Ft, Terhelt12 XII.r. vádlott 71.475,- (hetvenegyezer-négyszázhetvenöt) Ft, terhelt19 XIX.r. vádlott 43.613,- (negyvenháromezer-hatszázötvenhárom) Ft, Terhelt20 XX.r. 43.612,- (negyvenháromezer-hatszázötvenkettő) Ft és Terhelt24 terhelt5 XXIV.r. vádlott 64.725,- (hatvannégyezer-hétszázhuszonöt) Ft bünygyi költséget köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2016. január hó 20. napján kihirdetett 15.B.704/2011/461. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

terhelt2 II. r. vádlottat

- 4 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,

- 45 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő - 10 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, amely egy esetben kísérlet, mint társtettest,
- a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettest,
- 17 rendbeli, a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő – 4 esetben folytatólagosan elkövetett – közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegédet és
- 21 rendbeli, a Btk.276.§-ába ütköző és aszerint minősülő – 3 esetben folytatólagosan elkövetett – magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegédet,

Terhelt3 III. r. vádlottat

- a Btk.326.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett gazdaság büntetében,

Terhelt4 IV. r. vádlottat

- 4 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,
- 33 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő - 7 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,
- 1 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettest és
- 8 rendbeli, a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő - 2 esetben folytatólagosan elkövetett - közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtót,

Terhelt6 VI. r. vádlottat

- 18 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő - egy esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,
- 1 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettest,

- 10 rendbeli, a Btk.274.§ (1)bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő - 1 esetben folytatólagosan elkövetett - közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtót és

- a Btk.274.§-ába ütköző és aszerint minősülő magánokirat-hamisítás vétségében,

Terhelt7 VII. r. vádlottat

- a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint bűnsegédet,

- 36 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 7 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint bűnsegédet,

- a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint bűnsegédet és

- 10 rendbeli, a Btk.274.§ (1)bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő - 7 esetben folytatólagosan elkövetett - közokirat-hamisítás büntetében,

Terhelt8 VIII. r. vádlottat

- 3 rendbeli, a 2012. évi C. törvény.373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettet,

- 31 rendbeli, a 2012. évi C. törvény.373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 1 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettet és

- 5 rendbeli, a 2012. évi C. törvény.345.§-ába ütköző és aszerint minősülő – 3 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségében,

Terhelt9 IX. r. vádlottat

- 3 rendbeli, a 2012. évi C. törvény.373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettet,

- 30 rendbeli, a 2012. évi C. törvény.373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 5 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,

Terhelt10 X. r. vádlottat

- a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás büntetében, mint társtettest,

- 28 rendbeli, a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 1 esetben folytatólagosan elkövetett - csalás büntetében, mint társtettest,

Terhelt12 XII. r. vádlottat

- a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében, mint bűnsegédet,

- 2 rendbeli, a Btk.276.§-ába ütköző és aszerint minősülő magánokirat-hamisítás vétségében – egy esetben, mint bűnsegédet,

terhelt19 XIX. r. vádlottat

- a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében,

Terhelt20 XX. r. vádlottat

- a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében és

Terhelt24 XXIV. r. vádlottat

- a Btk.274.§ (1) bekezdésének c) pontjába ütköző és aszerint minősülő közokirat-hamisítás büntetében.

Ezért a bíróság terhelt2 II. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt3 III. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt4 IV. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt6 VI. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt7 VII. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 7 év fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra és 5 év ügyvédi foglalkozástól eltiltásra,

Terhelt8 VIII. r. vádlottat - halmazati büntetésül – 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt9 IX. r. vádlottat - halmazati büntetésül – 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt10 X. r. vádlottat - halmazati büntetésül mint bűnszervezet keretében elkövetőt – 8 év fegyházbüntetésre és 8 év közügyektől eltiltásra,

Terhelt11 XI. r. vádlottat – halmazati büntetésül 2 év végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre,

Terhelt12 XII. r. vádlottat – halmazati büntetésül 200 napi tétel 1 évi próbaidőre felfüggesztett pénzbüntetésre ítélte.

Terhelt14 XIV. r. vádlottat és Terhelt16 XVI. r. vádlottat, valamint Terhelt27 XIX. r. vádlottat 2-2 évre próbára bocsátotta,

Terhelt15 XV. r. és Terhelt23 XXIII. r. vádlottat 1-1 évre próbára bocsátotta,

Terhelt17 XVII. r., Terhelt18 XVIII. r., Terhelt19a Jegyéb7dt XIX. r.,

Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., terhelt22 XXII. r., Terhelt24 terhelt5 XXIV. r., Terhelt25 XV. r., Terhelt26 XXVI. r., Terhelt29 XXVII. r. és Terhelt28 XXVIII. r. vádlottakat megrovásban részesítette.

Megállapította, hogy terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r. és Terhelt10 X. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, VIII. és IX. r. vádlott a szabadságvesztés büntetés fele részének letöltését követő napon, míg Terhelt11 XI. r. vádlott – a szabadságvesztés végrehajtása esetén – a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett a Terhelt12 XII. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés meg nem fizetés esetén történő átváltoztatásáról.

terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r. és Terhelt13 XIII. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt7 VII. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak által házi őrizetben töltött időt szintén beszámította a szabadságvesztésbe akként, hogy 1 nap szabadságvesztésnek 5 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, egy részüket elkobozni, más részüket a lefoglalás megszüntetése mellett kiadni rendelte.

Vagyonelkobzást rendelt el terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottal szemben a rendelkező részben felsorolt vagyontárgyakra.

Kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség külön-külön történő megfizetésére a rendelkező részben írt összegeknek megfelelően azzal, hogy a fennmaradó bűnügyi költséget az állam viseli.

A bíróság Terhelt12 XII. r. vádlottat az ellene 8 rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette,

Terhelt13 XIII. r. vádlottat az ellene 8 rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette, az ellene a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette, és a Btk.276.§-a szerinti magánokirat hamisítás vétsége miatt,

Terhelt14 XIV. r. vádlottat az ellene 3 rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b) pontja szerint minősülő 1 esetben társtettesként, 2 esetben bűnsegédként és 22 rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette,

Terhelt16 XVI. r. vádlottat a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) szerint minősülő társtettesként elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntette,

Terhelt29 XVII. r. vádlottat két rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette,

Terhelt28 XVIII. r. vádlottat a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette, és a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette és

Terhelt30 XXX. r. vádlottat az ellene 2 rendbeli a Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a 2 bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette és Btk.318.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész Terhelt11 XI. r., Terhelt12 XII. r., Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r., Terhelt15 XV. r., Terhelt16 XVI. r., Terhelt17 XVII. r., Terhelt18 XVIII. r., Terhelt19 XIX. r., Terhelt20 XX. r., Terhelt21 XXI. r., Terhelt22 XXII. r., Terhelt23 XXIII. r., Terhelt24 XIV. r., Terhelt25 XXV. r., Terhelt26 XVI. r., Terhelt29 XVII. r., Terhelt28 XVIII. r., Terhelt27 XIX. r. és Terhelt30 XXX. r. vádlottak tekintetében tudomásul vette.

Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak tekintetében a vádlottak terhére súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása végett, valamint Terhelt8 VIII. és Terhelt9 IX. rendű vádlottak tekintetében a bünszervezet keretében történő elkövetés megállapítása és az ahhoz kapcsolódó törvényi rendelkezések alkalmazása végett.

Az elsőfokú ítélet ellen Terhelt2 II. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak az ok megjelölése nélkül, védőik elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt3 III. és Terhelt10 X. rendű vádlottak védői felmentésért, Terhelt9 IX. r. vádlott, valamint Terhelt4 IV., Terhelt6 VI., Terhelt9 IX., Terhelt11 XI. és Terhelt12 XII. rendű vádlottak védői elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért, Terhelt8 VIII. r. vádlott védője a tényállás részbeni téves megállapítása, téves jogi minősítés és felmentés érdekében, míg Terhelt19 XIX., Terhelt20 XX. és Terhelt24 XIV. rendű vádlottak védői kizárólag a bünygi költség tekintetében jelentettek be fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság az ítéletet 2017. január 30-án foglalta írásba, majd Terhelt13 XIII. r. vádlott tekintetében a jogerősítést az ítéletre rávezetve az elsőfokú ítéletet a törvényszékhez terjesztette fel elbírálás végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.551/2011/15. számú 2017. március 6. napján kelt átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítás során nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely a másodfokú érdemi felülbírálat akadályát jelentené. A tényállást történeti részében megalapozottnak értékelte, míg a tényállás személyi részét illetően kisebb részben hiányosnak, illetve iratellenesnek találta azzal, hogy az erre vonatkozó pontosítások álláspontja szerint a másodfokú eljárásban megtehető.

A megállapított tényállásból a teljes körű fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére vont következtetés okszerű, ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt8 VIII. és Terhelt9 IX. r. vádlottak terhére a bünszervezetben elkövetést nem állapította meg. Szerinte az elsőfokú bíróság által helyesen rögzített tényekből következően mindkét vádlottnak tudnia kellett, hogy szervezett elkövetésről van szó.

A büntetés kiszabását illetően az ügyészi álláspont szerint terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak esetében a büntetések súlyosítása szükséges. Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek ítélte meg, mindezek alapján indítványozta, hogy az ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak tekintetében az ügyészi indítványnak megfelelően változtassa meg, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

Az ügyész észlelte, hogy Terhelt11 XI. r. vádlott védője az ítélet kihirdetésekor a jognyilatkozat tételére 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, melyhez képest az írásban felmentésére előterjesztett fellebbezése elkészt, ezért indítványozta annak Be.359.§ (1) bekezdése szerinti elutasítását.

Az ügyész észlelte továbbá azt is, hogy a felterjesztett iratokban nem található az ítélet kihirdetéséről távol maradt vádlottak számára a kézbesítés megtörténtét igazoló dokumentum.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.65/2017/5. számú 2017. március 30. napján kelt végzésében a törvényszék ítéletének felülbírálatát mellőzte és az összes iratot az elsőfokú bíróságnak rendelte visszaküldeni azzal, hogy a fellebbezési határidők lejártát követően az iratokat ismételten terjessze fel. A határozat indokolása szerint az elsőfokú bíróság az iratokat úgy terjesztette fel felülbírálatra, hogy a fellebbezési határidő még nem járt le valamennyi jogosultra. Számos vádlott esetében az elsőfokú ítélet jogorvoslati jogosultságra való kioktatással történő közlésére igazolható módon nem került sor, emiatt szükséges az elsőfokú ítélet kiadása iránt intézkedni, majd dönten a jogerő vagy felterjesztés kérdésében.

Az iratok visszaérkezését követően az elsőfokú bíróság 2017. április 5-én intézkedett a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletének – adminisztrációs tévedés folytán ismételt – megküldéséről a fellebbezési joggal addig nem élt vádlottak tekintetében. Az iratok szerint az elsőfokon eljáró bíró több, az ítélet kihirdetésekor jelen nem lévő vádlott részére az indokolt ítéletet kézbesítette, majd a 2019. február 20. napján kelt 558-I. számú hivatalos feljegyzés szerint az ügyre kijelölt bíró észlelte, hogy a kézbesítések csak részben vezettek eredményre valamint, hogy 2017. július 17. óta érdemi intézkedés az iratokban nem történt. Az eljáró bíró ezt követően 2019. február 25-én intézkedett az ítélet kikézbesítése iránt azon vádlottak számára, akik jogorvoslati lehetőségükkel még nem éltek, továbbá a korábbi kézbesítésekre tekintettel több vádlottat érintően az elsőfokú ítéletkiadmányt jogerősítő záradékkal látta el.

Az elsőfokú bíróság mindezek után az iratokat – az elsőfokú ítélet kihirdetése után több mint 3 évvel - 2019. július 10. napján terjesztette fel ismételten másodfokú elbírálásra.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.551/2011/19. számú, 2019. július 31. napán kelt átiratában a korábbi ügyészi fellebbezést fenntartotta, valamint azt az időközben bekövetkezett anyagi és eljárásjogi jogszabályváltozásokra figyelemmel aktualizálta. A 2019. július 10-én hatályos, a bünszervezet definícióját érintő módosításra figyelemmel megállapította, hogy az anyagi jogszabály megváltozott szövege mellett is megállapítható terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak terhére a bünszervezetben való elkövetés. Az

ügyészi álláspont szerint a tényállás az ehhez szükséges megállapításokat tartalmazza az ítélet bevezető részében.

Az átirat szerint a bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a 2018. július 1. napjától hatályos új büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. tv. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján is teljes körű a felülbírálat terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r. és Terhelt23 XXIII. r. vádlottak tekintetében, míg a Be.590.§ (3) bekezdése alapján Terhelt28 XVIII. r., terhelt19 XIX. r., Terhelt20 XX. és Terhelt24 terhelt5 XIV. r. vádlottak tekintetében korlátozott.

Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, melyen az ügyész nem vesz részt, terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r. és Terhelt10 X. r. vádlottak vonatkozásában az ítéletet a korábbi másodfokú ügyészi indítványban kifejtettek szerint a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, egyebekben a Be.605.§ (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

Az ügyészség észlelte, hogy Terhelt6 VI.r. vádlott fellebbezése, ahogy a Terhelt11 XI. r. vádlott védőjének fellebbezése is elkészt, emiatt indítványozta annak elutasítását, továbbá az ítéletet Terhelt27 XXIX. r. vádlott tekintetében jogerősítési záradékkal való ellátását.

Az elsőfokú ítélet az alábbi vádlottak tekintetében tartalmaz jogerősítési záradékot:

Terhelt13 XIII. r., Terhelt14 XIV. r.. Terhelt21 XXI. r. vádlottak

esetében 2016. január 26.,

Terhelt11 XI. r. vádlott esetében 2017. május 2.,

Terhelt12 XVII. r. vádlott esetében 2017. április 19.,

Terhelt25 XXV. r. és Terhelt27 XXIX. r. vádlottak esetében 2017. április 20.,

Terhelt26 XVI. r. vádlott esetében 2017. április 19.,

Terhelt30 XX. r. vádlott esetében 2017. július 21.,

Terhelt16 XVI. r. vádlott esetében 2017. augusztus 8.,

terhelt23 XXIII. r. vádlott esetében 2017. július 19.,

Terhelt15 XV. és Terhelt18 XVIII. r. vádlottak esetében 2019. március 11.,

terhelt22 XXII. r. vádlott esetében 2019. március 18.,

Terhelt28 XVIII. r. vádlott esetében 2019. május 27. és

Terhelt29 XXVII. r. vádlott esetében 2019. június 27. napjával.

Az elsőfokú bíróság 617. sorszámu, 2019. július 10-én kelt végzésében Terhelt11 XI. r. vádlott vonatkozásában az ítélet jogerősítő záradékát hatályon kívül helyezte és intézkedett a kiállított értesítők visszavonása iránt. Indokolása szerint a XI. r. vádlott nem élt jogorvoslattal a határozat ellen, védőjének 2016. január 25-én határidőben érkezett fellebbezését az eljáró bíró az iratok másodszegyéb8 felterjesztését megelőzően a pótbörítékben fellelte.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bírósághoz az iratok 2019. augusztus 13-án érkeztek. Az iratok feldolgozása során az ítéltábla észlelte, hogy azon vádlottak és védők részére, akik az ítélet kihirdetésekor fellebbezést jelentettek be, nem történt meg az elsőfokú ítélet kézbesítése, ezért intézkedett az elsőfokú ítélet kézbesítése iránt.

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.231/2019/6. számú, 2019. október 3. napján kelt végzésében az Terhelt11 XI. r. vádlott képviselőjében Dr. Retteggy István ügyvéd elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését elutasította azzal, hogy az iratok szerint az ügyvéd sem meghatalmazás, sem kirendelés, sem a kirendelt védő helyetteseként nem volt ügyvédje XI. r. vádlottnak, így jogorvoslati nyilatkozat megtételére sem volt jogosult.

A határozat 2019. október 18. napján véglegessé vált.

A 2.Bf.231/2019/7. számú végzésében az ítéltábla Terhelt6 VI. r. vádlott elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését elutasította, figyelemmel arra, hogy a vádlott részére az elsőfokú ítélet 2017. április 13-án kézbesítésre került. Ehhez képest a 2017. június 6. napján kelt és a bírósághoz 2017. június 16. napján érkezett a vádlott írásbeli fellebbezése a Be.582.§. (3) bekezdése alapján elkésett. A határozat ellen a vádlott fellebbezést jelentett be.

A teljes körű felülbírálattal érintett valamennyi vádlott védője a Be.584.§ (6) bekezdésben előírt kötelezettségének eleget téve fellebbezését írásban is indokolta, azok tartalmát a nyilvános ülésen valamennyi védő fenntartotta.

terhelt2 II. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Álláspontja szerint az elsőfokon eljáró bíró ítélet írásba foglalási és felterjesztési késedelme oly mértékben sérti a vádlott alaptörvényben előírt védekezési jogát, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. A védő emellett sérelmezte, hogy a törvényszék a bizonyítékok értékelésénél nem tért ki arra, hogy miért vetette el védenca azon védekezését, miszerint ő terhelt1 utasítására cselekedett és tudata nem fogta át, hogy társa egy bünszervezetet irányít. Ezzel együtt álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék indokolási kötelezettségének sem tett eleget, ehelyett a vád erre vonatkozó megállapításait kritika nélkül tette az ítéleti tényállás részévé. Észrevételezte, hogy az ügyészi fellebbezést a Fellebbviteli Főügyészség ugyan

fenntartotta, de azt nem aktualizálta az időközben hatályba lépett bünszervezeti fogalom elemeire.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság védencének irányító szerepet tulajdonított, ez ellentétes a saját beismerő és más bizonyíték által nem cáfolt vallomásával, miszerint csupán utasításokat hajtott végre.

Szerepét helyesen, mint terhelt1 „szócsöve” lehetne meghatározni. A bünszervezeti elkövetés a fentiek szerint nem megállapítható terhére.

Terhelt3 III. r. vádlott fellebbezését részletes indokolással írásban is előterjesztette. A vádlott az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta az ítélet teljes körű megalapozatlansága miatt.

Alternatív indítványa szerint az ítéltábla tárgyaláson bizonyítás felvételével küszöbölje ki az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát.

Harmadlagos indítványa az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felmentést célozta, míg negyedlegesen a bünszervezetben elkövetés megállapításának mellőzését indítványozta, ötödlegesen pedig kérte, hogy az ítéltábla a vagyoneklobzást mellőzze.

Írásbeli fellebbezésében hatályon kívül helyezési okként jelölte meg azt, hogy az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel ellentétes, utalva arra, hogy bár az ítélet rendelkező része egy rendbeli bűncselekményt tartalmaz, a bíróság vele szemben mégis halmazati büntetést szabott ki megállapítva a folytatólagosságot is.

További súlyos szabálysértésnek jelölte meg a jelenlétre vonatkozó szabályok megsértését (Be.608.§ (1) bekezdés d) pont), álláspontját azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. és Terhelt5 V. r. vádlott tekintetében elkülönítő végzést hozott, melynek azonban a bünszervezetben való elkövetés miatt nem lett volna helye, ilyen esetben valamennyi vádlott jelenléte szükséges lett volna, hiszen nincs olyan bizonyítási cselekmény, ami a vádlottakat ne érintette volna.

További lényeges eljárási szabálysértésként (Be.609.§ (2) bekezdés b) pont) hivatkozott a védekezéshez való jog megsértésére, ekörben ismételt az elkülönítésre hivatkozva, továbbá sérelmezte a szakértői vélemények elemzésének, ütköztetésének hiányát, hivatkozott a nem magyar nyelvű iratok lefordításának elmulasztására is.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is megsértette (Be.609.§ (2) bekezdés d) pont), mert az ítélet nem tartalmaz valódi, az orgazdaságra vonatkozó jogi indokolást, nem határozza meg az elkövetési értéket, nem indokolja kellőképp a bünszervezet megállapítását és azt sem, hogy min alapul a vagyoneklobzás.

A vádlott hivatkozott a teljes megalapozatlanságra is (Be.610.§, 592.§ (1) bekezdés d) pont), ekörben sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben nem szereplő Terhelt1 I. és Terhelt5 V. r. vádlott vallomására is hivatkozott az indokolásban, továbbá nem rögzítette a tényállásban a kár részleges megtérülését, nem vizsgálta, hogy a külföldi cégek esetében részükre a hitelbiztosító milyen összeget térített meg. Nem vizsgálta és az ítélet indokolásában nem érintette, hogy a CMR-ek alapján leszállított és a számlákon feltüntetett mennyiségek között nagyságrendi eltérés van. Kifogásolta, hogy bár az ítélet indokolása szerint a ruhák kiadásával a kár legnagyobb részt megtérült, azok a nyomozóhatóság szerint édesapja részére kerültek kiadásra, ami nem fedi a valóságot. Ehhez képest a ruhaneműk értékéről szakértői vélemény nem készülhetett, mert a nyomozóhatóság hollétükről nem tudott nyilatkozni.

Terhelt3 III. r. vádlott indítványozta, hogy abban az esetben, ha az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét nem helyezi hatályon kívül, úgy tartson tárgyalást és folytassa le a következő bizonyítást: rendelje el valamennyi az ügyirat részét képező nem magyar nyelven kiállított megrendelés, szerződés, számla, fuvarokmány és egyéb okirat lefordítását, rendeljen ki igazságügyi könyvszakértőt arra, hogy a fuvarokmányok és számlák hiánytalanul rendelkezésre állnak-e illetve, hogy a fuvarokmányokon szereplő áruk és a számlákon szereplő áruk tömege megegyezik-e, rendeljen ki műszaki szakértőt annak megállapítására, hogy az ügyben szereplő kamionokkal technikailag lehetséges volt-e a számlán megjelölt árumennyiség elszállítása, rendeljen ki mezőgazdasági szakértőt a számlákon feltüntetett zöldség-gyümölcs mennyiség elkövetéskegyéb8 értékére, hallgassa meg az összes külföldi céget és ügyintézőjét, a ruhaneműk árának megállapítására rendeljen ki szakértőt, nyilatkoztassa a sértettet, hogy az ügyben szereplő ruhaneműk kiadásra kerültek-e részére, indítványozta továbbá tanú1 és tanú2 tanúkenti meghallgatását, aki a vádbeli időszakban zöldségbrókerként dolgozott.

A vádlott felmentésre vonatkozó indítványát továbbá azzal indokolta, hogy a 2010. augusztus 10-én és 11-én tett vallomása nem tekinthető törvényesen szerzett bizonyítéknak, részint azért, mert kényszervallatás folytán került rögzítésre, továbbá azért sem, mert vallomásának megtételekor testvérével, az I. r. vádlottal ellentétbe került, így a mindkettőjüket képviselő személy56 nem járhatott volna el az ő védőjeként. Mindezek okán mindkét vallomást ki kell zárni a bizonyítékok közül és miután a titkos adatszerzés során szerzett lehallgatások őt nem érintették, nincs egyetlen olyan jogszerűen szerzett bizonyíték sem, amelyből bűnösségére kétséget kizáró következtetés lenne vonható.

A büntetés kiszabás tekintetében továbbá az elsőfokú bíróság részint nem tárt fel valamennyi enyhítő körülményt, illetve nem tulajdonított azoknak megfelelő súlyt. Hivatkozott az időmúlás és az általa kényszerintézkedésben eltöltött hosszabb idő nyomatékos enyhítő hatására és utalt arra, hogy bár a bíróság több helyen rögzíti a kár megtérültét, enyhítő körülményként azt nem értékelte, ahogyan maradandó egészségromlását sem vette figyelembe. Ehhez képest téves a súlyosító körülményként értékelt a cselekmények sokszoros halmazata.

A vagyonekrobbasztást érintően kifogásolta, hogy nincs arra vonatkozó indokolás az ítéletben, hogy az intézkedéssel jelentős részben érintett más személy esetében a vagyonekrobbasztást mi alapozza meg.

Sérrelmezte továbbá azt is, hogy a vagyonekhozás elrendelésekor az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta érveit és indítványait, melyekben részletesen levezette a rendelkező részen feltüntetett vagyon törvényes eredetét.

A vádlott fellebbezéséhez csatolta az aktuális egészségi állapotáról készült orvosi iratokat.

Terhelt3 III. r. vádlott védője a felmentés végett bejelentett fellebbezését fenntartotta, jelezte, hogy a fellebbezés irányát megtartva azt annyiban kívánja kiegészíteni, miszerint csatlakozik a védenccé által bejelentett fellebbezéséhez és másodlagosan, amennyiben az ítéltábla felmentésre irányuló indítványával nem ért egyet, úgy a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kéri.

Álláspontja szerint a vádirat elnagyolt, megalapozatlan, míg az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, ez azonban az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető. Az időközbeni jogszabály-változásra figyelemmel a bünszervezeti fogalom két lényeges szűkítő kritériuma alapján sem állapítható meg védenccé tekintetében a bünszervezeti elkövetés, így ennek mellőzésére tett indítványt.

Észrevételezte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része szerint a törvényszék védenccével szemben halmazati büntetést szabott ki, mely ellentétes a jogi minősítés körében indokolt egy rendbeli folytatólagosan elkövetett gazdaság büntetével. Ezentúl álláspontja szerint védenccé vonatkozásában az ítélet jogi indokolást nem tartalmaz, nem állapítható meg, hogy milyen tények alapján minősítette a bíróság a vádlott cselekvőségét gazdaságként, ugyanakkor a felvett bizonyításból megállapítható, hogy az áruk eredete vonatkozásában konkrét ismerete és információja nem volt. Védenccé nyilatkozata, miszerint sejtése volt a tekintetben, hogy valami nem stimmelhet a beszerzett áruval kapcsolatban legfeljebb a gondatlanságát mutathatja, ezzel szemben az gazdaság büncselekménye csak szándékos magatartás esetén büntetendő. Súlyos eljárási szabálysértésként mutatott rá arra, hogy az elsőfokú bíróság I. r. vádlott felelősségében is állást foglalt, szerinte jelen ügyben az elkülönítéssel érintett vádlottak nyilatkozatait bizonyítékként felhasználni nem lehet, így ezek kirekesztésére tett indítványt. Álláspontja szerint védenccé korábban említett vallomásán kívül nincs olyan bizonyíték, amely alapján bűnössége kétséget kizáróan megállapítható lenne.

Másodlagos indítványaként a büntetés kiszabását érintően a rendkívüli időmúlásra és védenccé megromlott egészségi állapotára hivatkozott azzal, hogy a bünszervezeti minősítés nélkül még a vádlott bizonyított bűnössége mellett is jelentősen kisebb mértékű szabadságvesztés lenne indokolt.

Terhelt4 IV. r. vádlott védője a korábbi védő által bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartva elsődlegesen a vád alóli felmentését kérte, míg másodlagos fellebbezési kérelme a védenccével szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítésére irányult. Harmadlagosan az ügyészi súlyosítást célzó fellebbezés elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A felmentés indokolásaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság védenccé cselekvősége és tudattartama tekintetében is tévesen állapította meg a tényállást és megalapozatlan következtetést vont le a bűnösség tekintetében. A védelem álláspontja szerint önmagában a cégek adásvételében történő közreműködés semmiféle büncselekményt nem valósít meg, különösen nem csalási, tettesi magatartást. Nem állapítható meg, hogy védenccé

tudattartama kiterjedt volna arra, hogy a cégeket milyen célból kívánja megvásárolni, emellett az ügyben meghallgatott állítólagos strómanok, akiket az ítélet szerint védence szervezett be Terhelt4 IV. r. vádlottat nem is ismerték fel. Mindezek szerint az ítélet nem megalapozott a tekintetben, hogy védence mikor és mit csinált, önmagában pedig az, hogy cégeket szerzett, a bűnösséget megállapító ítéleti tényállásnak nem lehet alapja.

Jelezte, hogy védence 2004. július 5-től 2005. január 13-ig más ügyben előzetes letartóztatásban volt. A védő a büntetés enyhítése körében hivatkozott arra, hogy a bünszervezetben történő elkövetés védence tekintetében nem megállapítható, e körben hivatkozott a bünszervezet megváltozott definíciójára is. Abból, hogy védence cégek megszerzésében közreműködött nem következik, hogy tudata átfogta volna, hogy azokkal mások bűncselekményeket követnek el. A súlyosító körülmények között utalt továbbá arra, hogy tévesen szerepel, miszerint védence büntetett előéletű lett volna, a Terhelt4 IV. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés pedig eltúlzott, sem a bűncselekmények tárgyi súlyával, sem a társalomra veszélyességével, sem a súlyosító és enyhítő körülményekkel nem áll arányban és sérti a belső arányosság elvét is.

Mindezekre tekintettel a büntetés jelentős enyhítése indokolt, abban az esetben pedig, ha a védői fellebbezésnek az ítéltábla nem adna helyt, úgy az ügyészi súlyosítást célzó fellebbezés elutasítását indítványozta azzal, hogy a büntetés további súlyosítására nincs lehetőség.

Terhelt6 VI. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezést fenntartotta. Utóbbi tekintetében előadta, hogy a védencével szemben kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, emellett kérte megállapítani, hogy védence a cselekményeket nem bünszervezet elkövetőjeként követte el és annak megállapítását, hogy védence a büntetés 2/3-ának letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A felmentésre vonatkozó fellebbezést azzal indokolta, hogy védence nyomozás során tett ténybeli beismerő vallomását visszavonta arra hivatkozva, hogy azt fenyegetés hatására tette, így ezt a vallomását a bizonyítékok közül ki kell rekeszteni.

Az enyhítésre vonatkozó fellebbezése körében észrevételezte, hogy az ítélet rendelkező része nem tartalmazza azt a tényt, hogy a vádlott bünszervezetben való részvételét az elsőfokú bíróság megállapította, ez a körülmény hatályon kívül helyezéshez vezethet. Az ítélet indokolása bünszervezet létrejöttéről és felépítéséről szól azzal, hogy mindez a vádlottak vallomásán alapul, arról azonban az elsőfokú bíróság nem adott konkrétan számot, hogy pontosan mely vallomásokra alapította a bünszervezet működését. Szerinte az egyes vallomásokból a Terhelt6 VI. r. vádlottra vonatkozó legterhelőbb állítások kerültek kiemelésre és felsorolásra.

A cselekmény minősítésével kapcsolatban előadta, hogy a tettesi alakzat megállapítása téves, védence legfeljebb bűnszervezetben lehet a bűncselekményeknek megalapozott tényállás esetén. Rámutatott továbbá arra, hogy a csalás egyenes szándékkal elkövetett bűncselekmény, míg védence a megtévesztésben, tévedésbe ejtésben nem vett részt, tehát tudata nem fogta át, hogy konkrétan milyen cselekmények, milyen összegű csalások elkövetésében segítkezik. Amennyiben az ítéltábla elfogadja, hogy csalási cselekményekhez nyújtott segítséget, abban

az esetben sem állapítható meg a jelentős kárt okozó csalásban a bűnössége, mert nem bizonyított, hogy tudata átfogta volna milyen értékű csalásokat követnek el vádlott társai. Mindezt a bíróság legfeljebb a Btk.318.§ (2) bekezdés szerinti csalást állapíthat meg a vádlott terhére, melynek büntetési tétele lényegesen alacsonyabb az elsőfokú ítéletnél megállapítotttnál.

A büntetés kiszabása körében sérelmezte, hogy bár a bíróság a vádlottak cselekményei között differenciált, a büntetés kiszabása során a belső arányosság elvét mégsem tartotta szem előtt. Hivatkozott arra is, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott cselekményeinek száma volt a legalacsonyabb valamennyi vádlottéhoz képest. Az enyhítő körülményeket illetően kérte figyelembe venni a védencének fel nem róható időmúlást, azt, hogy kiskorú gyermekek tartásáról gondoskodik illetve, hogy bár bűnösségét nem ismerte el, de a tényekre kiterjedő részletes vallomást tett, melyet a bíróság a vallomás visszavonása ellenére figyelembe vett.

A terhelt7 VII. r. vádlott írásbeli fellebbezésében az elsőfokú ítélet kihirdetésekor szóban bejelentett vád alóli felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítéletben terhére rótt bűncselekményeket nem követte el, a nyomozóhatóság visszaélésszerű eljárását Terhelt6 VI. és Terhelt5 V. r. vádlottak gyanúsított kihallgatására az elsőfokú jegyzőkönyvek tartalmazzák. A vádlott ezentúl 12 pontban sorolta fel az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék büntetőeljárás törvényben felsorolt rendelkezései ellenére elkövetett szabálysértéseit, a jegyzőkönyvezéstől az előkészítő ülés tartásán át a tolmács kirendelésre vonatkozóan több pontban. Kifogásolta továbbá, hogy az elsőfokú ítéletet több mint 1274 napot követően kézbesítették számára.

Terhelt7 VII. r. vádlott védője elsődlegesen a Be.606.§ (2) bekezdés alkalmazásával az ítélet megváltoztatását és védence vád alóli felmentését kérte, másodlagosan a megalapozatlanság kiküszöbölését követően a büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt, indítványozva, hogy a terheltre kedvezőbb jogszabályt, az elbíráláskori törvényt alkalmazza a vádlottra vonatkozóan.

Hangsúlyozta, hogy védence következetesen állította, miszerint teljes mértékben betartotta az ügyvédi tevékenységre vonatkozó rendelkezéseket, a Fővárosi Törvényszék iratellenesen tényről-tényre helytelen következtetéssel állapította meg a védencét terhelő tényeket. A tényállás álláspontja szerint teljes mértékben felderítetlen, az ítéletben részletesen kifejtett bizonyítási anyag nem tartalmaz olyan bizonyítékot, melyből védence cselekvőségére és bűnösségére vonatkozó megállapítást lehetne tenni. A Fővárosi Törvényszék ítéletében kifejtette, hogy a terhelték közül néhányan tettek Terhelt7 VII. r. vádlottra állításokat, ezek azonban a cselekvőség és bűnösség megállapítására nem alkalmasak, így azokat nem vette figyelembe. A védő szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság azokat a terhelti kijelentéseket sem vette figyelembe (Terhelt16 XVI. r., Terhelt18 XVIII. r. és Terhelt20 XX. r. vádlott vallomásait), amelyek védence szerepére vonatkoztak és melyek Terhelt7 VII. r. vádlott állításait támasztották alá. Az eljárás során a telefonbeszélgetésekből rögzített anyagok közt nincs olyan, ami védence cselekvőségét és különösen a bünszervezetet illető tudattartalmát alátámasztaná, a bünszervezeti elkövetésre vonatkozóan más bizonyíték sem áll rendelkezésre, így az erre vonatkozó következtetés iratellenes.

A minősítést illetően hangsúlyozta, hogy az okiratszerkesztő ügyvédnek a szerződési akarat kialakításában nincs szerepe, az ügyvédnek nincs lehetősége az ügyletek mögött megbúvó esetleges bűnös szándék, tevékenység felderítésére, az, hogy védenca a bűnszervezet szervezőivel kapcsolatban állt nem jelenti azt, hogy ő maga a bűnszervezet tagja volt. Tévesnek nevezte azt az elsőfokú bírói megállapítást miszerint védenca azzal, hogy több ügyvédi irodát tartott fenn azt konspiratív céllal tette volna.

Emellett a védő is több eljárási kifogást terjesztett elő, részint az egyes gyanúsítottak korábbi tanúkénti meghallgatását illetően.

Másodlagos indítványként a büntetés lényeges enyhítését, a foglalkozástól eltiltás büntetés mellőzését kérte.

A büntetés kiszabását illetően rámutatott az időmúlás nyomatékos enyhítő hatására továbbá arra, hogy védenca azóta is jogkövető magatartást tanúsít, és kérte figyelembe venni az előzetes letartóztatásban töltött hosszabb időt is.

Terhelt8 VIII. r. vádlott védője korábbi fellebbezését fenntartva elsődlegesen a vádlott felmentését indítványozta, míg másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, ő is sérelmezte az elsőfokú ítélet több évi késedelemmel történő kézbesítését.

A főügyészégi átiratra reagálva kifejtette, hogy védenccét illetően a bűnszervezet törvényi feltételei hiányoznak, Terhelt8 VIII. r. vádlott semmiféle hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoportnak nem volt tagja. Emellett védenca a terhére rótt cselekményeket sem követte el, a törvényi tényállás elemeit magatartásával nem merítette ki. A vádlott munkaköri kötelezettsége volt, hogy végrehajtsa munkáltatói utasításait, aki arra kérte, hogy ne a saját nevében mutakozzon be. Terhelt8 VIII. r. vádlottat érintően két az elsőfokú bíróság által terhelőnek minősített nyilatkozat van, azonban a védő szerint terhelt2 II. r. vádlott vallomása önmagában nem terhelő, ahogyan Terhelt9 IX. r. vádlott vallomása sem, aki semmilyen konkrétummal nem rendelkezett. Sérelmezte, hogy a Fővárosi Törvényszék a védenca által előterjesztett védekezést nem vette figyelembe, továbbá hivatkozott arra, hogy a vagyoni elleni bűncselekményeken túl hamis okirat felhasználását és készítését illetően sem állapítható meg védenca terhére bűncselekmény. Sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlott büntetőjogi szerepét is vizsgálta.

Terhelt9 IX. r. vádlott védője az elsősorban felmentést, másodsorban enyhítést célzó fellebbezést változatlan tartalommal tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben megalapozatlan, mely azonban a másodfokú eljárás keretei között kiküszöbölhető. A tényállásból mellőzni szükséges, hogy védenca az egyes sértetteket a cégek fizetőképességét illetően megtévesztette, hangsúlyozta, hogy védenccének nem volt tudomása arról, hogy azon cégeknek, amelyek nevében a megrendeléseket leadta nem áll szándékában az áru kifizetése, nem tudott továbbá a meghamisított mérleg adatokról, eredménykimutatásokról, illetve a hamis SWIFT igazolásokról, erre vonatkozóan egyébként az elsőfokú ítélet ténymegállapítást nem is tesz. Sérelmezte, hogy az ítélet tényállásából nem állapítható meg, hogy védenca pontosan mikor, milyen iratokat, megrendeléseket milyen sértettek részére továbbított, szerepe feladatköre csak sommásan került megállapításra. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tévesen vont következtetést védenca bűnösségére, a

tényállás helyes megállapítása mellett valamennyi vádpont tekintetében bizonyítottság hiányában védenccé felmentésének van helye. Utalt arra is, hogy a bünszervezetben való elkövetés védenccé terhére nem megállapítható, e tekintetben az ügyészszégi átirat alaptalan. Önmagában az a tény, hogy álneveken mutatkozott be - ahogyan egyébként az egyik felmentéssel érintett vádlott és az egyik tanú is - még nem bizonyítja kétséget kizáróan, hogy tudott volna a cégek működési mechanizmusáról. Jelezte, hogy az ítélet rendelkező része és indoklása a bűncselekmények rendbeliségét illetően eltér egymástól.

Az enyhítést illetően az elsőfokú bíróság által értékelt büntetlen előéleten és jelentős időmúláson túl hivatkozott a tények vonatkozásában tett beismerő vallomásra, továbbá arra, hogy védenccé kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, továbbá hogy a különösen nagy értékre elkövetett csalási cselekmény kapcsán a sértettek kára nagy részében megtérült, továbbá védenccé idős, beteg édesanyját ápolja és támogatja.

Ilyen nyomatékos enyhítő körülmények mellett a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékének lényeges enyhítése szükséges, melynek végrehajtása próbaidőre fel is függeszthető.

Terhelt10 X. r. vádlott védője indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet elsődlegesen változtassa meg és védenccét mentse fel, másodlagosan azt helyezze hatályon kívül és a törvényszéket utasítsa új eljárás lefolytatására. Kiemelte, hogy az ítélet rendelkező részében a törvényszék nem állapította meg a bünszervezeti elkövetést, és mint társtettes került megállapításra X. r. vádlott bűnössége, így a rendelkező rész ezen megállapítása ellentétes a büntetés kiszabása és az ítélet indoklása tekintetében, a bünszervezeti elkövetés vonatkozásában. Észrevételezte, hogy védenccé személyi körülményeit illetően az elsőfokú ítélet a korábbi elkövetés tekintetében téves adatokat rögzített, mert nem tartalmazza az ítélet, hogy egy kiskorú gyermek nevelésén túl kisebbik testvérének a gyámja.

Álláspontja szerint az ítélet indoklása pontatlan és ellentétes a rendelkezésre álló adatokkal, az ítéletben megállapított tényállással ellentétben védenccé nem vett részt a mások által megrendelt és az eladó cégektől különböző szállító cég által leszállított áruk átvétele során a sofőrök megtévesztésében. Védenccé egyébiránt 2006. novemberéig más helyen biztonsági őrként dolgozott, nem volt jelen a piacon, majd ezt követően is csak az áru átvételénél terhelt11 kérésére, mint biztonsági őr tevékenykedett.

Az öt terhelő vallomását Terhelt5 V. r. és Terhelt6 VI. r. vádlott is visszavonta, terhelt14et, Terhelt11t nem is ismeri. Ezen túl utóbbi magatartásának megállapításával együtt is mindez a csalás tényállásszerű magatartásán kívül esik, hiszen mind a vádirati, mind az ítéleti tényállás szerint a megtévesztett, tévedésbe ejtett sértettek az áru eladói, illetve a hitelbiztosítók voltak. Amennyiben védenccé csupán az áruk szállítását végző sofőrök megtévesztésében vett volna részt, úgy a csaláshoz kapcsolódó magatartásra vonatkozó következtetés megalapozatlan. A védő az ítéleti tényállást és az indoklást elemezve állapította meg, hogy a megalapozatlan tényállás mellett védenccé vonatkozásában az elsőfokú bíróság indoklási kötelezettségének sem tett eleget, a részbeni megalapozatlanság okán mind a felmentésre irányuló, mind a hatályon kívül helyező indítványát fenntartotta.

Terhelt12 XII. r. vádlott védője az elsődlegesen felmentés, másodsorban az enyhébb büntetés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Az elsőfokú bíróság szerinte a tényállást helytelenül állapította meg, a védő utalt arra, hogy védence mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, csupán az utolsó szó jogán előterjesztett írásbeli nyilatkozatában ismerte el a Kft.1 tekintetében a közokirat hamisítást illető felelősségét. Védence védekezése szerint nem tudott az általa megvásárolt cég eredetéről és arról, hogy azzal bűncselekmény elkövetése történik, így a csalás büntette vonatkozásában kizárólag gondatlanság terheli. Figyelemmel arra, hogy a csalás bűncselekménye kizárólag egyenes szándékkal tényállásszerű, Terhelt12 felelőssége a csalást illetően nem állapítható meg, ezért e tekintetben az ítélet megváltoztatását és védence felmentését indítványozta. Másodlagosan az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés enyhítését kérte, indítványozta tovább annak próbaidőre történő felfüggesztését.

terhelt19 XIX. r. és Terhelt20 XX. r. vádlott védője a nyilvános ülésen a bűnügyi költség mérséklése végett bejelentett fellebbezését fenntartotta, utalva arra, hogy az eljárás elhúzódása nem védenceinek volt köszönhető. Utalt továbbá arra, hogy védencei nehéz anyagi körülmények közt élnek, ezért méltányosságból további mérséklést kért.

Terhelt24 terhelt5 XIV. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet kihirdetésekor bejelentett fellebbezését fenntartotta, álláspontja szerint az elsőfokú eljárás elhúzódása védenecének méltánytalan nagy költséget jelentett.

Terhelt4 IV. r. vádlott felszólalásában előadta, hogy a Kft.2-nél dolgozik villanyszerelőként, havi jövedelme 97 090,-Ft. Elmondása szerint nem követett el bűncselekményt, ügyvédje kérelméhez, miszerint az elsőfokú ítéletet a bíróság hagyja helyben, nem csatlakozik, felmentést kér.

Terhelt7 VII. r. vádlott a nyilvános ülésen elmondta, hogy jelenleg a rászorultakat támogató egyesület képviselőjét látja el tartós megbízás alapján, havi jövedelme 200-300 000,-Ft körül van, jelenleg élettársával egy kiskorú gyermeket nevel. Az elsőfokon előadottakat fenntartja, bűncselekményt nem követett el.

Terhelt9 IX. r. vádlott munkáltatói igazolás csatolása mellett nyilatkozott arról, hogy a Kft.3-nél dolgozik segéd munkásként. Emellett beteg idős édesanyját ápolja.

Terhelt10 X. r. vádlott nyilatkozata szerint a 2015-ben született kislánya mellett legidősebb öccséről is gyámként gondoskodik. Emellett két munkahellyel rendelkezik: a Kft.4-nél segéd munkásként havi 200 000,-Ft, a Kft.5-nél telepőrként 100 000,-Ft havi jövedelemmel rendelkezik. Az elsőfokú bíróság tévesen rögzítette a különös visszaesői minőséget, bűncselekményt nem követett el, mindössze terhelt1 alkalmazásában dolgozott 2006. szeptemberétől biztonsági őrként.

Terhelt12 XII. r. vádlott nyilatkozata szerint rokkant ellátásként havi 52 000,-Ft-ot kap.

Terhelt24 terhelt5 XIV. r. vádlott nyilatkozata szerint havi jövedelmében következett be változás, jelenleg 250-300 000,-Ft havi fizetése van.

Az utolsó szó jogán: Terhelt4 IV. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt,

terhelt7 VII. r. vádlott megismételte, hogy az elsőfokú eljárás során a nyomozóhatóság és a bíróság is számtalan eljárási szabályt sértett. Ügyvédként megbízás alapján végezte a társasági szerződések módosításait, ügyvédi tevékenysége során a feladata az volt, hogy ellenőrizze az előtte megjelenő személy valós adatait, továbbá tényvázlatot készítsen és az iratokat vegye át. Benne az átírásoknál nem merült fel, hogy csalási cselekményekről lenne szó, bünszervezetben nem vett részt, őt senki nem utasította,

Terhelt9 IX. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy nem érzi magát bűnösnek, terhelt1 utasítása alapján dolgozott, a papírmunkába nem látott bele és senki nem mondta neki, hogy az áru nem lesz kifizetve.

Terhelt10 X. r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy senkit nem kényszerített és nem tartott tévedésben sem. 2007. óta átlagos életet él, jelenleg több helyen dolgozik és az érettségit próbálja megszerezni.

Terhelt12 XII. r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy az ítélet ellen nem fellebbezett, azonban a bünygyi költség nagymértékű csökkentését szeretné kérni, míg

Terhelt24 XXIV. r. vádlott pedig az utolsó szó jogán semmit nem kívánt elmondani.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 2018. július 1. napján történt hatálybalépésére figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Be. 868. § (1) bekezdés alapján a Be. rendelkezései szerint járt el, és a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. és Terhelt12 XII. rendű vádlottak tekintetében, míg terhelt19 XIX. r., Terhelt20 XX. és Terhelt24 terhelt5 XXIV. rendű vádlottak esetében a kizárólag a bünygyi költséget sérelmező az 1998. évi XIX. törvény (régí Be.) 348.§ (3) bekezdés alapján bejelentett védelmi fellebbezés folytán a felülbírálat a Be. 590. § (3) szerint korlátozott.

Az ítéltábla a revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat.

A vizsgálata során nem észlelt a Be.608.§ és 609.§ (1) és (2) bekezdésben felsorolt ún. abszolút, vagy olyan kirívóan súlyos eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná. Az iratokból kitűnően több esetben történt eljárási szabálysértés, amelyeknek azonban az ügy érdemére kiható jelentősége az alábbiak szerint nem volt.

Az eljárás során a hatóság munkáját illetően a védelem több kritikát is megfogalmazott. Az elsőfokú bíróság ezek közül többel érdemben is foglalkozott (elsőfokú ítélet 26-41. oldal).

Az ítéltábla a vád törvényessége, az anyanyelv használatának joga, a vádlottak

vallomástételi lehetősége és a kizárás körében a törvényszék által kifejtettekkel maradéktalanul egyetért.

Ezen túlmenően azonban az elsőfokú ítélet kiegészítésre és pontosításra szorul, az alábbiak szerint:

A törvényszék érvelését az egyesítés-elkülönítés tekintetében a másodfokú bíróság kiegészíti azzal, hogy a vádban I. rendű vádlottként feltüntetett Terhelt1 tekintetében az elsőfokú bíróság az eljárást ideiglenesen 2015. február 23-án elkülönítette, majd az eljárást nyomban fel is függesztette (400. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3-4. oldal), utóbbi határozatot a jelen lévő ügyész tudomásul vette, Terhelt1 I. rendű vádlott védője azonban fellebbezést jelentett be, maga a vádlott a tárgyaláson nem volt jelen.

A jegyzőkönyvbe foglalt határozat szerint a törvényszék a vádlott betegsége vonatkozásában szakértőt rendelt ki arra is tekintettel, hogy képes-e a tárgyaláson való részvételre. Ezen túl a végzést a tanács elnöke sem a jegyzőkönyvbe foglaltan, sem külön íven nem indokolta, azt Terhelt1 I. rendű vádlott részére nem kézbesítette és védői fellebbezés ellenére nem terjesztette fel a másodfokú bírósághoz elbírálásra.

A bíróság a tárgyalást követően szakértőt rendelte ki az I. rendű vádlott elmeállapotára, betegségére és a tárgyaláson való részvétele akadályára (403. sorszámú végzés). A bírósághoz 2015. április 10-én betérjesztett szakvélemény szerint nincs egészségügyi akadálya a vádlott tárgyaláson való jelenlétének (421. számú utóirat). Ezt követően az I. rendű vádlottal szemben semmiféle érdemi intézkedésre, ügye visszaegyesítésére nem került sor.

Terhelt5 V. rendű vádlott utoljára a 2014. július 3-i tárgyaláson vett részt (333. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), majd az elsőfokú bíróság őt illetően 2014. július 21. napján döntött az eljárás elkülönítéséről (359. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) azzal, hogy az eljárás folytatásának akkor lesz helye, ha a vádlott egészségi állapota azt megengedi. Az iratok ezt követően az elsőfokú ítélet kihirdetéséig nem tartalmaznak olyan intézkedést, amely Terhelt5 V. rendű vádlott egészségi állapotának vizsgálatára, ellenőrzésére szolgáltak volna, annak ellenére sem, hogy az I. rendű vádlott védője 2014. szeptember 15-én (368-as sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal) jelezte, miszerint Terhelt5 V. rendű vádlott védője szerint védence egészségi állapota kielégítő, nem szorul kórházi kezelésre és annak ellenére sem, hogy a tanács elnöke ígéretet tett, hogy a vádlott állapotára megkeresi az őt kezelő Nyíró Gyula Kórházat (368. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 26. oldal).

Nem helytálló az ítélet indokolásának azon megállapítása, miszerint a két vádlott esetében az eljárás utolsó szakaszában döntött volna a törvényszék az elkülönítés felől (37. oldal 4. bekezdés). Ezzel szemben Terhelt5 V. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság az ítélet kihirdetését megelőzően másfél évvel, Terhelt1 I. rendű vádlott esetében pedig mintegy egy évvel döntött az elkülönítés felől anélkül, hogy meggyőződött volna, hogy a vádlottak egészségi állapota az eljárásban való részvételüket lehetővé teszi-e.

A fentiek szerint mindkét vádlott tekintetében megállapítható az elsőfokú bíróság mulasztása, ugyanakkor az elkülönítésről a bíróság nem ügydöntő, hanem pervezető végzéssel dönt, mellyel szemben a fellebbezési jogot a törvény kizárja (Be.580.§ 1.§ (1) bekezdés d) pont), így e határozat alapján jelen másodfokú eljárásban terhelt1 és Terhelt5 vádlottak büntetőjogi felelőssége nem vizsgálható. A nyomozás során és az elsőfokú bíróság előtt tett nyilatkozataik a többi terhelt vonatkozásában azonban – ahogyan arra az elsőfokú bíróság is utal – a vallomások felvételekor perrendszerűen felvett figyelmeztetések és a megértésüket vonatkozó nyilatkozataik alapján aggálytalanul felhasználhatóak.

A tárgyalási jelenlétre vonatkozó ítéleti indokolásból az ítéltábla mellőzi a tárgyaláson való távollét lehetőségével nem élő vádlottakra vonatkozó, az ítélet 41. oldal első bekezdés utolsó mondatának utolsó két tag mondatát.

A régi Be. – szemben a hatályossal – a vádlotti jelenlétet tekintette főszabálynak és a vádlottak számára pusztán lehetőséget biztosított arra, hogy a tárgyaláson ne vegyenek részt, a vádlottak jelenlétre vonatkozó döntésükkel tehát a jogszabály biztosított lehetőséggel éltek. A vádlottnak a tárgyalási jelenlétéhez való joga semmilyen körülmények között nem vonható el, így alaptalan és súlyosan sértő az a megállapítás, miszerint a tárgyalási jelenlétéhez ragaszkodó vádlottak az eljárás elhúzására törekedtek.

A jegyzőkönyvezést illetően bár az elsőfokú bíróság kimerítően idézte a vonatkozó jogszabályokat és a büntetőeljárási törvény kommentárjában fűzött magyarázatot, a jogszabályi hivatkozása mégis hiányos, továbbá eljárása során nem mindenben tartotta meg az idézett szabályokat.

A régi Be. a 250.§-254.§ rögzítette a tárgyaláson készült jegyzőkönyv eljárási szabályait. Eszerint a jegyzőkönyvvezető a jegyzőkönyvet az eljárási cselekménnyel egyidejűleg, vagy az attól számított nyolc napon belül készíti. A jegyzőkönyv elkészítéséhez jegyzet használható, mely lehet gyorsíró feljegyzés, vagy az eljárási cselekménynek hang- vagy képfelvétel, képfelvevő eszközzel, vagy más műszaki berendezéssel rögzített anyaga is, a tárgyalási jegyzetet az iratokhoz kell csatolni (rég. Be. 252.§ (1)) és külön jegyzőkönyv szerint megőrizni, a jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell, hogy felvétel vagy gyorsírás alapján készült (14/2003. (VII. 19.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdés).

A régi Be.252.§ (2) bekezdése szerint a bíróság az eljárás egészének, vagy egy részének gyorsírással történő feljegyzését, kép- vagy hangfelvevő eszközzel, vagy más berendezéssel történő rögzítését elrendelheti és elrendeli az ügyész, a vádlott, vagy a sértett indítványára, feltéve, hogy kellő időben terjesztették elő és a vádlott, védő, vagy sértett az indítványával egyidejűleg a költséget is előlegezi.

Eszerint az érintettek ez irányú kérelme és a költségek előlegezése esetén a bíróságnak nincs mérlegelési jogköre, a rögzítést el kell rendelni.

Az iratok szerint vádlott és védő részéről több erre vonatkozó indítvány is elhangzott az elsőfokú eljárás során.

Így Terhelt7 VII. rendű vádlott első ízben 2012. szeptember 15-én terjesztett elő indítványt a tárgyalási jegyzőkönyv hangfelvétel útján történő rögzítésére és előlegezett erre a célra 10.000 Ft-ot (149. ui.).

Az ezt követő 2012. szeptember 24-én tartott tárgyaláson (141. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) a tanács elnöke arról tájékoztatta, hogy a tárgyalás anyaga a jegyzőkönyv mellett hangfelvételen is rögzítésre kerül (141. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 4. o.).

A tárgyalást követően Terhelt7 VII. rendű vádlott hangrögzítésre vonatkozó kérelmét 6.000 Ft befizetésével megismételte (166. ui.), az ezt követő 2012. november 19-i tárgyaláson (152. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) a tanács elnöke nem szólt a rögzítésről, annak tényét a jegyzőkönyvvezető sem vezette a jegyzőkönyvre.

A tárgyalást követően Terhelt7 VII. rendű vádlott korábbi kérelmét megismételte 6.000 Ft befizetésével (192. ui.).

A 2013. február 18-i tárgyaláson készült jegyzőkönyv szerint a tanács elnöke ismét arról tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a jegyzőkönyv mellett hangfelvétel is készül (3. oldal). Ezt követően Terhelt7 VII. rendű vádlott megismételte kérelmét (222., 239. ui.) és további 6.000 Ft-ot befizetett. A vádlott kifogására, mely szerint a tárgyalásról készült hanganyag kiadása után ellenőrizte az írott jegyzőkönyvet és abból számára lényeges részek hiányoznak, intézkedés nem történt.

A 246. sorszámú jegyzőkönyvben (11. oldal) a tanács elnöke ismét arról tájékoztatta Terhelt7 VII. rendű vádlottat, hogy indítványának helyt adva a tárgyalás anyagát hangfelvételen rögzíti és arról is, hogy nem a hangfelvétel teljes anyagának leírása történik. VII. rendű vádlott e tájékoztatás után kifogásolta, hogy kérelme a hangfelvétel szó szerinti leírására vonatkozott.

A 2012. február 25-i tárgyaláson Terhelt1 I. rendű vádlott védője a Be.252.§ (2) bekezdés alapján indítványozta hang- és képfelvétel rögzítését az 1/2006. OIT szabályzat 2.§ (2) bekezdése alapján a Hivatal tulajdonában lévő mobil képfelvévővel (21. o.).

A tanács elnöke tájékoztatta, hogy képfelvétel készítését elrendeli, a költségek tekintetében az OBH-t megkeresi.

Ezután terhelt3 III. rendű vádlott indítványozta az OIT tulajdonában lévő készülékkel történő felvételt (449. utóirat).

A következő, a 2014. szeptember 1-jén tartott tárgyaláson a tanács elnöke jelezte, hogy az OBH nem tájékoztatta a felvétel költségéről, ezért a törvényszék "eszközével" biztosítja a tárgyalást (3. oldal).

A 2014. szeptember 8-i tárgyaláson a tanács elnöke tájékoztatta jelenlévőket, hogy hangfelvétel mellett képfelvétel is készül és megnyilatkoztatta vádlottakat, hogy

hozzájárulnak-e, hogy róluk képfelvétel készüljön (6. oldal). Utóbbi felhívás hibás, ugyanis a már hivatkozott rendelet 3.§ (2) bekezdése szerint a képfelvételt úgy kell elkészíteni, hogy azon valamennyi eljárási résztvevő szerepeljen, a vádlottaknak nincs tehát döntési lehetősége a felvételt illetően.

A 2015. szeptember 28-i tárgyaláson (442. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3.o.) Terhelt3 III. rendű vádlott jelezte, hogy hangfelvételre tett indítványt, a tanács elnöke ekkor felhívta, hogy nyolc napon belül 100.000 Ft-ot tegyen letétbe, a bíróság ezt követően fog rendelkezni az indítványról.

A 2015. november 2-i határnapról készült jegyzőkönyv bevezető része (447. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldal) tartalmazza, hogy hangfelvétel mellett a tárgyalás jelenlegi szakaszától képfelvételen is rögzítésre kerül a tárgyalás anyaga.

Végül a 450. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldala szerint a 2015. november 16-i tárgyaláson a tanács elnöke arról tájékoztatta jelenlévőket, hogy nem írja elő jogszabály az OIT tulajdonában lévő eszközzel történő rögzítést.

A 14/2003. (VII.19.) IM rendelet szól a bírósági eljárásban az eljárási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítéséről. A rendelet 2.§ (2) bekezdése szerint – az ott előírt és a Be.252.§ (2) bekezdése egyező feltételek fennállása esetén – a bíróság elrendeli az eljárási cselekményeknek jegyzőkönyv készítése helyett más módon való rögzítését.

Az iratok szerint a jegyzőkönyvvezető egy jegyzőkönyvben sem tüntette fel, hogy az hang- vagy képfelvétel útján készül, a tanács elnöke alakszerű határozatot a hang- vagy képfelvétel elrendeléséről nem hozott, ugyanakkor nem döntött a szó szerinti jegyzőkönyvezésről sem. Az elsőfokú ítéletben e körben arra hivatkozott, hogy nincs szükség a hangfelvétel szó szerinti leírására, hiszen az nem jegyzőkönyv.

Érvelése nem fog helyt tekintve, hogy bár a jegyzőkönyv fő szabály szerint a tárgyaláson elhangzottakat kimerítően tartalmazza (rég. Be.251. § (1) bekezdés), ugyanakkor írott jegyzőkönyv és felvétel esetén is kérelemre elrendelhető a szó szerinti jegyzőkönyv készítése (rég. Be. 251.§ (3) hivatkozott rendelet 4.§ (2)). Csak utal arra a másodfokú bíróság, hogy bár szó szerinti jegyzőkönyvezés elrendelésére nem került sor, például a 359. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv a résztvevők nyilatkozatát és a tanácselnök megszólalásait szó szerint tartalmazza.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a tanács elnökének a tárgyaláson elhangzottak felvétel útján való rögzítéséről, illetve a szó szerinti jegyzőkönyvezésre vonatkozó tájékoztatásai félreérthetőek voltak, a rögzítést saját eszközeivel oldotta meg, míg ezzel szemben a vádlottak kérelme kifejezett volt a kép- és hangfelvételre vonatkozó rögzítés és a szó szerinti jegyzőkönyvezést illetően is. Megjegyzendő továbbá, hogy abban az esetben, ahol képrögzítésre is sor került a képfelvételek többnyire nem felelnek meg a hivatkozott rendelet 3.§-ában foglalt feltételeknek, mert azok a rossz minőség és a helytelen képbeállítás miatt sokszor nem alkalmasak a jelen lévő személyek azonosítására, az elhangzottak igazolására.

A fenti hiányosságok ellenére tekintettel arra, hogy valamennyi tárgyaláson írásbeli jegyzőkönyv készült, melyeket annak hitelesítéseként a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető aláírásával látott el, a másodfokú bíróság az eljárási cselekményekről készült felvételek tekintetében mutatkozó szabálytalanságok okán az iratokhoz fűzött írásbeli jegyzőkönyvet tekinti az eljárási cselekményeket hitelesen igazoló tárgyalási jegyzőkönyveknek.

Észlelte az ítéltábla, hogy eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó, a régi Be.554/B.§ a) pont előírása ellenére nem tartotta be a régi Be.554/L.§ (2) bekezdés szerinti három hónapos tárgyalási időközre vonatkozó szabályt (2012. november 21. és 2013. április 24., továbbá a 2013. december 16. és 2014. május 8. között).

Mindez azonban nem tekinthető feltétlen hatályon kívül helyezési oknak, hanem csak relatív eljárási szabálysértésként értékelhető (65/2009. BK vélemény 2. pont), a tárgyalás ismétlésének elmaradása az ítéletet lényegesen nem befolyásolta, ezért a másodfokú bíróság pusztán a szabálysértés tényét rögzíti.

A tárgyalási időköz be nem tartásához kapcsolódik Terhelt3 III. rendű vádlott azon kifogása, miszerint azon tárgyalások, amelyeken nem vett részt érdeminek nem tekinthetők, így a távollétében felvett bizonyítás nem értékelhető.

Ezzel szemben az ítéltábla azt állapította meg, hogy a tárgyalásra idézett meg nem jelent vádlottak esetén az elsőfokú bíróság a régi Be.281.§ (4) bekezdés szerinti lehetőséggel élt, amely szerint a tárgyalás azon része megtartható a vádlott távollétében, amely őt nem érinti. Miután több vádlott szerepelt az ügyben és nem mindegyik volt érintett minden vádpontban a bíróság hol az egyik, hol a másik vádlott távollétében tartott tárgyalást. Akkor vett fel bizonyítást az adott vádlottat érintő cselekményekre, amikor az jelen volt a tárgyaláson, így ez a mód a tárgyalás egységessége folytán a tárgyalás folytatólagosságát nem érintette.

Az elsőfokú bíróság vétett az eljárási szabályok ellen mikor a 2014. szeptember 15. napján tartott tárgyaláson a tolmács esetében hiteles dokumentum alapján nem állapította meg a tolmács személyazonosságát, nem tisztázta, hogy vele szemben kizáró ok áll-e fenn, illetve nem figyelmeztette a hamis tolmácsolás törvényi következményeire (rég. Be.110.§ (1), 114.§ (3) bekezdése).

A tolmács tárgyaláson való alkalmazása ráadásul szakszerűtlen is volt, nagy számú irat tárgyaláson való szóbeli fordítása indokolatlan a követhetőség és ellenőrzés lehetetlensége miatt (368. sorszámu tárgyalási jegyzőkönyv 28. oldalától).

Az ítéltábla megállapította, hogy valamennyi vádlott tekintetében sérült az Alaptörvényben rögzített alapelv, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok ésszerű határidőn belül intézzék (Szabadság és Felelősség fejezet XXIV. cikk (1) bekezdés).

A nyomozati szakban a késelemnek elfogadható magyarázata, hogy a sok vádlott és még több, elsősorban külföldi sértett miatt számos időigényes eljárási cselekményt – irat beszerzés, jogsegélykérelem, nagy számú tanúk meghallgatása – kellett foganatosítani.

Emellett a cselekmények elkövetése során felhasznált cégek és vádlottak, valamint utóbbiak egymáshoz való kapcsolódási pontjának felderítése miatt is indokolható a nyomozás feljelentéstől számított két éven túli elhúzódása, utóbbi határidő be nem tartása az elsőfokú bíróság helytálló érvelése szerint is pusztán relatív szabálysértés. Más a helyzet az első bírói eljárással, a 2011. év május 26. napján az elsőfokú bírósághoz érkezett ügyben történt bíró váltás követően 2012. június 1-től az ügy elbírálása nem volt indokolt a mintegy 3 és fél éves időtartam, különös tekintettel arra, hogy a vádlottak többsége élt a távollét adta lehetőséggel.

A bizonyítási eljárás gerincét a nyomozás során beszerzett iratok ismertetése, felolvasása tette ki, tanúmeghallgatásra az ügy mértékéhez képest viszonylag kis számban került sor, az iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás elhúzódása részint a tanács elnöke nem megfelelő tárgyalás vezetésével, a vádlottak meg nem jelenése miatt tévesen alkalmazott intézkedésekkel is okolható.

Emellett a kihirdetett elsőfokú ítélet írásba foglalása is jelentős késedelemmel, a régi Be.260.§ (4) bekezdésben előírt határidőt jelentősen túllépte történt, több mint egy év elteltével.

Szintén szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az elsőfokú ítéletet az írásba foglalást követően a még fellebbezésre jogosultak számára, valamint a többi érdekelt részére sem kézbesítette (régí Be.262.§ (4) bekezdés).

Az ügy iratainak az elsőfokú ítélet keltétől számított több mint három éven túl történő felterjesztése pedig sérti a régi Be.260.§ (4) és a Be.341.§ (2) bekezdés előírásait is.

A bizonyítást érintő eljárási kifogásokra áttérve Terhelt3 III. rendű vádlott hivatkozott arra, hogy az általa 2010. augusztus 10-én és 11-én tett nyomozati vallomást azért is ki kell rekeszteni a bizonyítékok közé köréből, mert őt és Terhelt1 gyanúsítottat nyomozati eljárás során a köztük lévő érdekellentét ellenére ugyanazon védő védte.

A vallomásokról készült jegyzőkönyvekből valóban megállapítható, hogy a nyomozás kezdeti szakában ugyanaz a védő láttal el Terhelt1 I. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott védelmét. A kihallgatáskor hatályos régi Be. 44.§ (4) bekezdés szerint több terhelt védelmét ugyanazon védő akkor láthatja el, ha a terhelték érdekei nem ellentétesek. Az, hogy a nyomozás kezdeti szakaszában egyazon védő látta el Terhelt3 III. rendű vádlott és Terhelt1 védelmét, miközben a III. rendű vádlott e védő jelenlétében tett terhelő vallomást Terhelt1ra - arra figyelemmel, hogy a vallomás megtételét követően 2010. augusztus 10-én a védő Terhelt1 I. rendű terhelt védelmének ellátásáról nyomban lemondott - a vallomás felhasználásának jogszerűségét nem érinti.

A 2018. július 1-jétől hatályos Be.868.§ (1) bekezdés szerint e törvény rendelkezéseit a hatálybalépéskor folyamatban lévő büntetőeljárásokra is alkalmazni kell, a Be.870.§ (1) bekezdés szerint az e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő büntetőeljárással az ezt megelőzően, a korábbi jogszabály szerint végzett eljárási cselekmény akkor is érvényes, ha ezt e törvény másként szabályozza. A Be.43.§ (2) bekezdés első mondata szerint a terhelt

érdekében ugyanaz a védő akkor járhat el, ha a terheltek érdekei nem ellentétesek. A megfogalmazás egyezik a régi Be.44.§ (4) bekezdésével.

Az idézett hatályos jogszabályhely második mondata szerint a több terhelt érdekében eljáró védőt az eljárásból ki kell zárni, ha a terheltek között érdekellentét áll fenn. Figyelemmel arra, hogy az elkövetéskor a nyomozati szakban, illetve az elsőfokú elbíráláskor utóbbi eljárási szabály még nem volt hatályban, így az abban foglaltak jelenleg sem kérhetők számon. A védő részvétele a korábbi jogszabály szerint szabályos és a hatályba léptető, átmeneti rendelkezések napján a jelenleg hatályos törvény szerint érvényes volt.

Az eljárást érintő Terhelt7 VII. rendű vádlott fellebbezésében felsorolt további kifogások (a tárgyalásról készült jegyzőkönyvek, továbbá a tolmács kirendelésével kapcsolatos észrevételei) az eljáró bíró ellen bejelentett kizárás iránti kérelmét elbíráló határozatokban (így a Fővárosi Törvényszék 26.Bkk.1526/2014/2. számú, illetve 26.Bkk.1714/2015/3. számú határozataiban) elbírálása kerültek.

A fentiek szerint bár több eljárási szabálysértés is történt az elsőfokú eljárás során, az ítéltábla a fent felsorolt relatív eljárási szabálysértéseket nem tekintette olyan súlyúnak, amelyeknek az ügy érdemére kiható jelentősége lett volna.

Miután az ügy elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel, az ítéltábla a teljes körű felülbírálattal érintett vádlottak tekintetében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a szükséges mértékben tett eleget.

A terhelteket és tanúkat kihallgatta az okirati bizonyítékokat a tárgyalás anyagává tette, utóbbiak közül a védelmi kifogásokkal ellentétben gondoskodott az idegen nyelvű és a tényállás eldöntése szempontjából releváns okiratok magyar nyelvre történő fordításáról (104. és 437. számú utóirat) és tárgyaláson való ismertetéséről is.

A vádlottak és tanúk figyelmeztetése törvényes volt, a figyelmeztetések és az arra adott válaszok a jegyzőkönyvekben rögzítésre kerültek. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján törvényesen használta fel a tényállás megállapításakor jelen eljárással nem érintett, a vádban I. és V. rendű vádlottként megjelölt terheltek az eljárás során tett, társai szerepére vonatkozó vallomását.

Ahogy az ítéltábla már kifejtette a tolmács esetében az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett a személyazonosság és a tolmácsra vonatkozó figyelmeztetések elmaradása miatt. A másodfokú bíróság a hamis tolmácsolás törvényes következményeire való figyelmeztetés elmaradása, illetve az esetleges érdekelttség elfogultság tisztázására vonatkozó törvényben előírt kötelezettség megszegése okán a tolmács jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatát, fordítását a bizonyítékok köréből a Be.167.§ (5) bekezdés alapján kirekesztette.

Ugyanezen jogszabályhely alapján a Terhelt6 VI. rendű vádlott tekintetében rögzített során rögzített lehallgatási anyagok egy részét (a 2008. október 27-től 2009. január 24-ig és 2008.

december 5-től 2009. március 5-ig rögzített telefonlehallgatások és e-mail üzenetek anyagait) ugyancsak ki kellett volna rekeszteni a bizonyítékok köréből.

A leplezett eszközöket illetően a másodfokú bíróság megállapította, hogy az Terhelt5 V. rendű, terhelt19 XXIX. rendű, Terhelt1 I. rendű, Terhelt11 XI. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt4 IV. rendű vádlott, valamint az ismeretlen elkövetőt érintően a TASZ elrendelésének célja a bűncselekményekről a terhelték közti telefonbeszélgetés e-mail üzenetek tartalmának megismerése és dokumentálása volt.

Megállapítható, hogy - Terhelt6 VI. rendű vádlott kivételével - a TASZ minden szempontból törvényes bírói engedély helyi, időbeli, személyi és módszertani keretek közt folyt. A szükséges engedélyek, okiratok a nyomozati iratokhoz csatolásra kerültek és fennálltak a bizonyítási eszközök Be.-ben történő felhasználásának a személyi és tárgyi feltételei is.

A régi Be.203.§-a a titkos adatszerzésre vonatkozó bírói engedélyt, míg 206.§ (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdés a felhasználás feltételeit szabályozza részletesen, mely rendelkezések sérelme - VI. rendű vádlott kivételével - nem merült fel, a bírói engedélyhez kötött TASZ eredménye a jelenleg hatályos Be.252.§ (1), (2), (3) és (4) bekezdése szerint is felhasználható.

Tekintettel arra, hogy a TASZ - szemben a TIGY-el (titkos információ gyűjtés) - a Be. nyomozati szakában foganatosított eljárási cselekmény, ezért a vádlott védőjének haladéktalanság sérelmére való hivatkozása nem helytálló, hiszen már folyamatban lévő eljárásban ugyanazon eljárásra vonatkozóan a feljelentés haladéktalansága jogilag nem értelmezhető.

Az ítéltábla megállapította, hogy Terhelt6 VI. rendű vádlott vonatkozásában rögzített lehallgatási anyagok egy része nem felel meg a fenti jogszabályi feltételeknek. A régi Be.203.§ (5) bekezdés a titkos adatszerzés bírói engedélyének feltételül szabja, hogy a titkos adatszerzés legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, ez ismételt indítványra egy alkalommal legfeljebb 90 nappal hosszabbítható. Ugyanazon személlyel szemben újabb módszer vagy eszköz engedélyezése nem indítja újra a határidőket (BH.2016.200.).

Terhelt6 VI. rendű vádlott esetében az eljáró nyomozási bíró első ízben 2008. október 2-től december 30-ig, majd 2008. augusztus 30-tól 2008. október 28-ig engedélyezte a titkos adatszerzést.

A jelenleg hatályos Be.239.§ (1), (2) bekezdése a korábbiaktól eltérően akként rendelkezik, hogy a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazása legfeljebb kilencven napra engedélyezhető, amely alkalmanként legfeljebb 90 nappal meghosszabbítható, így a leplezett eszközök alkalmazása összesen 360 napig engedélyezhető. Ez utóbbi megengedőbb szabály azonban nem teszi alkalmazhatóvá az elbíráláskor, illetve elkövetéskor hatályos büntetőeljárás törvény ellenében végzett titkos adatszerzés eredményének felhasználását.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt tényállás túlnyomórészt megalapozott, de részben hiányos, részben ellentétes az iratok tartalmával, emiatt a történeti tényállás a Be.592.§ 2. pontja szerint e tekintetben megalapozatlan.

Észlelte az ítéltábla, hogy az ítéletben írt történeti tényállás túlnyomórészt szó szerint egyezik a vádiratban foglalt tényállással a különbség mindösszesen az, hogy a tényállás bevezető részében levezetésre került, miszerint

– Terhelt13 XIII. rendű vádlott nem volt tisztában azzal, hogy munkájával a sértettet tévedésbe ejtik, a szállítmányok kifizetésére nem került sor, és ez főnökeinek nem is volt szándékában (49. oldal 2. bekezdés),

– Terhelt14 XIV. és Terhelt12 XII. rendű vádlottak nem voltak tisztában azzal, hogy közreműködésükkel vagyon elleni bűncselekményt követnek el (54. oldal (3) bekezdés).

E megállapítások ellenére az egyes vádirati pontokban e vádlottak cselekvősege, elkövetési magatartása a váddal egyezően szerepel. Közülük mindösszesen a védelmi fellebbezéssel érintett Terhelt12 XII. rendű vádlott esetében van mód a másodfokú eljárás során a helyes tényállás megállapítására.

Észlelte továbbá az ítéltábla, hogy bár az elsőfokú bíróság Terhelt8 VIII. és Terhelt9 IX. rendű vádlott tekintetében a bünszervezeti elkövetést nem állapította meg, ennek ellenére sem a tényállás bevezető részében, sem az egyes tényállási pontoknál nem módosította az átvett vádirati tényállást, mely utóbbi két vádlott szervezetben való működését is magában foglalta.

Emellett az elsőfokú ítélet teljes részletességgel, a váddal egyezően tartalmazza Terhelt1, illetve Terhelt5 cselekvőségét, azzal a különbséggel, hogy esetenként nem I. és V. rendű vádlottként, hanem "a vádban I. rendű, illetve V. rendű vádlottként megjelölt" személyként kerültek feltüntetésre.

A Be.6.§ (3) bekezdése szerint a bíróság csak a megvádolt személy büntetőjogi felelősségéről dönthet és csak olyan cselekmény bírálható el, amelyet a vád tartalmaz. A fenti két vádlottal szemben a vádemelés megtörtént, az első fokú bírói eljárás során azonban tekintetükben a büntetőeljárás elkülönítésre került, így a büntetőjogi felelősségükről jelen első és másodfokú eljárásban a bíróság nem dönthet. Ugyanakkor a bíróság feladata a tényállás alapos és hiánytalan felderítése, márpedig a rendelkezésre álló bizonyítékok a rendelkező részben megjelölt vádlottakon túli, többek általi elkövetést, továbbá a szervezet vezetőjének irányító szerepét, vagyis más elkövető kilétét is egyértelműen igazolják.

Ezzel együtt jelen esetben Terhelt1 I. és Terhelt5 V. rendű vádlott bűnösségét az elsőfokú bíróság tényszerűen nem állapította meg, így nincs akadálya annak, hogy a velük szembeni eljárás alapján akár a mostanitól eltérő tényállást állapítson meg a bíróság a I. és V. rendű vádlott vonatkozásában.

A felülbírálat során az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - hiányosságai és iratellenes megállapításai miatt - a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette.

A történeti tényállást illetően:

Az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli következtetései miatt:

- a tényállás bevezető részéből (49. oldal 1. bekezdés) a "szervezet irodai munkát végző tagjai" helyett az "irodai munkát végző ügyintézők" megjelölést tünteti fel,
- a tényállás bevezető részéből (49. oldal 2. bekezdés) a "szervezet" megjelölést mellőzi,
- az 50. oldal 2. bekezdéséből mellőzi a "bűnszervezetben belül", az 51. oldal 3. bekezdéséből a "szervezeten belül", az 51. oldal 3. bekezdéséből a "szervezet tagja volt" megjelölést,
- az 52. oldal 2. bekezdéséből (Terhelt7 VII. rendű vádlott) "egyébként ügyvédi működésében is folyamatosan konspirált", továbbá a "leplezett" (irodahelyiség) megjelölését mellőzi,
- az 53. oldal 3. bekezdéséből mellőzi a "szervezet következő szintjén elhelyezkedő" megjelölést,
- a 2. tényállásból (66. oldal utolsó bekezdés) mellőzi a Terhelt12 XII. rendű vádlottra vonatkozó megállapítást.

Az 1. tényállást (65. oldal 2. bekezdés) azzal egészíti ki, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltakon túl a egyéb érdekelt³⁶, mint sértett kárát a biztosító társaság mintegy 85%-ban megtérítette (29. nyomozati kötet 4. o.).

A vádlottak személyi körülményeit illetően az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az alábbi változások történtek:

Terhelt4 IV. r. vádlott jelenlegi munkahelye a Kft.6, ahol villanyszerelőként dolgozik, havi jövedelme 97 090,-Ft.

Terhelt7 VII. r. vádlott egy Egyesület képviselőjét látja el, tartós megbízás alapján, havi jövedelme 200-300 000,-Ft. Élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik.

Terhelt9 IX. r. vádlott jelenlegi munkahelye a Kft.7, ahol segédmunkásként dolgozik, idős édesanyja ápolásáról is gondoskodik.

Terhelt10 X. r. vádlott a Kft.8-nél segéd munkásként havi 200 000,-Ft, míg a Kft.9-nél telepőrként 100 000,-Ft havi jövedelemmel rendelkezik. Egy kiskorú gyermek és kiskorú öccse eltartásáról gondoskodik.

Terhelt12 XII. r. vádlott rokkant ellátásként havi 52 000,-Ft-ot kap.

Terhelt24 terhelt5 XXIV. r. vádlott havi jövedelme jelenleg 250-300 000,-Ft. (2.Bf.231/2019/80. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3-4. oldal).

A vádlottak büntetőjogi előéletével összefüggésben az alábbi kiegészítések, módosítások szükségesek:

terhelt2 II. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű, azóta a 2007. február 26-án elkövetett különösen jelentős kárt okozó csalás büntette és közokirat-hamisítás büntette miatt a Székesfehérvári Törvényszék 6.B.15/2017/30. számú 2018. március 1-jén kelt a Győri ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.64/2018/6. számú 2018. október 18. napján jogerős ítéletével 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott jelenleg ezt a büntetését tölti.

Terhelt4 IV. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű volt.

Terhelt10 X. r. vádlott az elkövetéskor büntetlen előéletű, azóta az 2014. május 4-én elkövetett garázdaság büntette miatt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.B.VII.23.585/2015/36. számú 2017. május 30-án kelt és jogerős határozatával 300 000,-Ft pénzbüntetésre és 240 óra közérdekű munkára ítélte.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás a teljes körű fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában mentes a felsorolt megalapozatlansági hibáktól és a vádlottak védekezésével szemben álló részében is a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a szükséges mértékben teljesítette és bár egyes bizonyítékokat, a vádlotti vallomásokat, az okirati bizonyítékokat, szűkebb körben értékelt, az ítéletben valamennyi releváns bizonyítékot feltüntetett és mérlegelő tevékenységről a szükséges mértékben számot adott, következtetéseinek indokai nyomon követhetők.

Az egyes sértettek sérelmére elkövetett vagyon elleni bűncselekmények megvalósulását illetően az elsőfokú bíróság a sértettek feljelentését az azt alátámasztó számlákat és a CMR okmányok adatait értékelte (289. oldal második bekezdés). A törvényszék ezt meghaladóan helytállóan utasította el a védelem részéről indítványozott szakértők kirendelésére, illetve az egyes sértetti képviselők meghallgatására vonatkozó indítványokat.

Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a sértettek és a hitelbiztosító intézetek, valamint a pénzügyintézetektől beszerzett, illetve a cégbíróságtól származó csatolt okiratok igazolják az ilyen irányú tevékenységet egyáltalán nem folytató cégek nevében eljáró, álnevet használó ügyintézők megrendeléseit, a megrendelés felhasznált cégek valós anyagi helyzetét elleplező, a hitelintézetekhez eljuttatott hamis mérlegadatokat.

A sértett megtévesztése alapján leszállított áru mennyiségét és értékét a megrendelések, árajánlatok, számlák és a szállítást végző gépjárművek nyilvántartási adatai, a CMR okmányok és a sértettektől származó a nyomozati anyaghoz, csatolt egyéb iratok kellően igazolják. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az iratok ellenében tárgyszakértő vélemény bevonása szükségtelen, a szállítói árajánlatokat a vevők elfogadták, így kárértékként a számlákon feltüntetett összeg számítandó. Ugyanezen okból szükségtelen az egyes - jórészt külföldi - sértetti képviselők személyes tanúkenti meghallgatása is, hiszen az elkövetésről személyes tudomással nem rendelkeznek, a rendelkezésre bocsátott iratokon túl további felvilágosítással nem tudnának szolgálni. Az eltelt hosszabb időre figyelemmel az sem várható, hogy a kár megtérültéről nyilatkozni tudjanak, a védelmi felvetések miatt a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy e körben legfeljebb a biztosítók általi megfizetésről lehetne szó.

A kár részbeni megtérülése enyhítő körülmény, azonban csekélyebb súllyal bír, különös tekintettel arra, hogy ezen kár megtérülésben a vádlottaknak semmilyen szerepe nem volt, az tőlük teljes mértékben független volt. Ezen túlmenően a büntetés kiszabása körében kifejtettek szerint más enyhítő körülmények nagy nyomatéka mellett utóbbi körülmény tisztázása szükségtelen és az eltelt időre tekintettel kis eséllyel vezetne eredményre.

Az egyes feljelentésekben foglaltakat, a vételár összegének töredékét kitevő euró átutalása alapján kiállított hamis banki SWIFT igazolások és a valódi összegek befizetését igazoló egyes bankszámlakivonatokat is bizonyítják.

A megrendelésekre felhasznált, a vádiratban írt 13 cég cégnyilvántartásból származó társasági szerződések módosításai és az üzlet rész átruházási szerződések adatai alátámasztják Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt14 XIV. rendű vádlottak, továbbá a cégek képviseletét pénzért vállaló és e tekintetben beismerő vallomást tevő Terhelt15 XV. és Terhelt30 XXX. rendű vádlottak vallomásának hitelét.

A vádlottak bűnösségét a magukat és az egymást is terhelő, elsősorban nyomozás során tett gyanúsítottai vallomásokon túl a tanúvallomások, az iratok tartalma és a TASZ eredménye is alátámasztják. Ezen bizonyítékok közül az elsőfokú bíróság részletesebben a vádlotti vallomásokat értékelte és a vádlottak bűnösségét elsősorban a terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt5 V. rendű és Terhelt6 VI. rendű vádlottak beismerő vallomására alapozta (291. oldal 3. bekezdés).

A vádlottak közül többen – ahogyan Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű, Terhelt13 XIII. rendű, Terhelt11 XI. rendű és Terhelt14 XIV. rendű vádlottak, valamint az egyes cégeket saját nevükre vevő Terhelt15 XV.r., Terhelt30 XXX. rendű vádlott) részben vagy teljes körűen magukra, illetve társaikra is terhelő vallomást tettek azzal, hogy legfeljebb cselekvőségük

konkrét mértékét, vagy azt vitatták, hogy tudomással bírtak volna arról, hogy bűncselekményt követnek el.

terhelt2 II. rendű vádlott esetében a következetes, feltáró jellegű és a társait terhelő vallomásán túl rendelkezésre állnak a vádlott által a cégek felé való készpénz utalását igazoló bankszámlakivonatok, továbbá az őt terhelő tanú3 és Terhelt5 V. r. vádlott nyomozás során tett vallomása, Terhelt8 VIII. és Terhelt13 XIII. rendű vádlott vallomása, továbbá Terhelt7 VII. rendű vádlottnál fellelt, az egyes cégek alapítására vonatkozó papírlapra írt utasítás.

Terhelt4 IV. rendű vádlott tekintetében a saját részbeni, beismerésén túl terhelő vallomást tett terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt5 V. rendű vádlott, Terhelt6 VI. rendű vádlott cselekvőségét bizonyítják az egyes megrendelések során felhasznált cégekre vonatkozó iratok, valamint a bankszámlakivonatok, melyek a vádbeli időszakban különböző összegek utalását igazolják a megtévesztésre felhasznált cégek számlái is.

Terhelt6 VI. rendű vádlott nyomozás során tett igen részletes beismerő vallomásának hitelét társai: terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt10 X. rendű, Terhelt11 XI. rendű, Terhelt15 XV. rendű, Terhelt16 XVI. rendű, Terhelt18 XVIII. rendű, terhelt19 XIX. rendű, Terhelt20 XX. rendű, Terhelt21 XXI. rendű, terhelt22 XXII. rendű, Terhelt23 XXIII. rendű, Terhelt24 terhelt5 XXIV. rendű, Terhelt25 XXV. rendű, Terhelt29 XXVII. rendű, Terhelt27 XXIX. rendű vádlott vallomása, továbbá a jogszabályi feltételeknek megfelelően rögzített és felhasznált TASZ beszélgetések anyaga is alá támasztja.

Terhelt7 VII. rendű vádlott tekintetében az egyes cégekhez kapcsolódó ügyvédi tevékenységét az alábbi rendelkezésre álló iratok igazolják:

- az egyéb érdekelt55. tekintetében a 2004. szeptember 28-án, 2004. december 29-én és 2005. október 18-án írt társasági szerződések (nyomozati irat 13. kötet 263. oldalától 403. oldalig),

- az egyéb érdekelt52. tekintetében a 2004. augusztus 10-én kelt kérelem tevékenységi kör módosítása, a 2004. december 29-i társasági szerződés és üzletrész-átruházási szerződés (nyomozati irat 12. kötet 285. oldalától 391. oldalig),

- a egyéb érdekelt62. esetében a 2004. november 29-én és 2004. december 22-én készített társasági szerződés (nyomozati irat 12. kötet 193. oldalától 209. oldalig),

- a egyéb érdekelt57 Kft. esetében a 2004. július 10-én, 2004. augusztus 30-án és 2004. december 22-én készített társasági szerződés (nyomozati irat 15. kötet 613. oldalától 777. oldalig),

- a egyéb érdekelt54. esetében a 2005. június 20-án, 2005. augusztus 17-én és 2006. március 8-án készített a társasági szerződés (nyomozati irat 10. kötet 247. oldalától 339. oldalig),

- a egyéb érdekelt50.-t illetően 2005. október 10-én benyújtott a tevékenységi kör módosítására vonatkozó kérelem és a 2005. november 9-i társasági szerződés (nyomozati irat 14. kötet 2 69. oldalától 309. oldalig),
- az egyéb érdekelt87 Kft. esetében 2005. november 30-án és 2007. március 22-én készített társasági szerződés, továbbá 2005. december 28. változásbejegyzési kérelem (nyomozati irat 11. kötet 413. oldalától 505. oldalig),
- a Kft10. illetően 2005. november 14-én készített társasági szerződés és üzletrész-átruházási szerződés, továbbá a 2007. március 12-i társasági szerződés (nyomozati irat 10. kötet 51.- 93. oldal),
- a egyéb érdekelt106 esetében készített 2007. március 27-i keltű társasági szerződés (nyomozati irat 9. kötet 593 -665. oldal),
- a egyéb érdekelt110-t illetően készített 2004. november 24 és 2006. április 21-i keltű társasági szerződés (nyomozati irat 9.kötet 911. oldaltól 1051. oldalig),
- az egyéb érdekelt117-t illetően a 2005. szeptember 9-én és 2005. november 2-án kelt társasági szerződés (01000-9682/2010. bü. számú nyomozati irat 3. kötet 1095-től 15 42. oldalig).

Védekezését, amely arra irányult, hogy a cégekkel kapcsolatban a társasági szerződések módosítását, az üzletrész adásvételét illetően szabályosan, az ügyvédi tevékenység és megbízás keretében járt el, az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el, elsősorban társai - Terhelt4 IV.r., Terhelt5 V.r. és Terhelt6 VI. rendű vádlottak - nyilatkozatai alapján.

Emellett az egyes cégeket névleg tulajdonló Terhelt11 XI. rendű, Terhelt15 XV. rendű, Terhelt16 XVI. rendű, Terhelt21 XXI. rendű, terhelt22 XXII. rendű, Terhelt29 XXVII. rendű vádlott is részletesen nyilatkozott arról, hogy bár részükre üzletrész átruházási, illetve a társasági szerződés módosítást intézett Terhelt7 VII. rendű vádlott, őt korábban mint ügyvédet nem ismerték az ügyintézővel nem hatalmazták meg, az ügyvédhez mindannyiukat Terhelt6 VI. rendű vádlott kísérte. Az ügyvéd közreműködéséért díjat nem fizettek, az ügyvédi irodában mindösszesen a már előkészített okiratokat írták alá.

A vádlott maga sem tagadta, hogy kapcsolatban állt terhelt1-vel, ezzel együtt a fenti körülményekből tudnia kellett, hogy a cégeket nem az előtte megjelenő személyek fogják működtetni. Mindezt bizonyítja, továbbá terhelt2 II. rendű vádlott által a cégek nevére vonatkozó és Terhelt7 VII. rendű vádlottnál fellelt feljegyzés is (nyom. irat 47. kötet 597. oldal).

Cselekvőségére és tudattartamára további bizonyíték - amely egyben a cégeket az egyes sértettekhez, illetve a sérelmükre elkövetett bűncselekményekhez is kapcsolja - a nála fellelt és a egyéb érdekelt62. valamint a Kft.11 által rendelt áruk felsorolását, a számlaszámokat a fennmaradó tartozásokat és külföldi szállítók nyilvántartását tartalmazó iratok (jegyzőkönyv

csomagbontásról 47. kötet 505.o.), ezenkívül a TASZ során rögzített telefonbeszélgetések anyaga is. Utóbbiak közül az 2009. május 20-án rögzített telefonbeszélgetés (281. oldal) alátámasztja Terhelt4 IV. rendű vádlott e körben tett terhelő vallomását is.

A külföldi céges partnerek - utóbb - sértettek felkutatását, az álnéven, telefon vagy e-mail útján való megkereséseket, árajánlat kéréseket és a megrendeléseket intéző Terhelt8 VIII. és Terhelt9 IX. rendű vádlottak cselekvőségét saját vallomásuk, a sértettek által csatolt e-mail üzenetek, továbbá Terhelt13 XIII. rendű vádlott és tanú4 vallomása, továbbá terhelt2 II. rendű és – Terhelt9 IX. vádlottat illetően – Terhelt6 VI. rendű vádlott vallomása igazolja.

Ezen túl Terhelt8 VIII. rendű vádlott további tevékenységét a hamis banki igazolások kiállításáról, illetve a hamis mérleg adatokat tartalmazó céges iratok, könyvvizsgáló jelentések hitelbiztosítók felé történő megküldéséről a vádlott tagadásával szemben terhelt2 II. és a vádban V. rendű vádlottként jelölt Terhelt5 vallomása, továbbá személy88, személy90, Terhelt16 (akiknek a vádlott személy25ként) személy96 (akinek személy21ként) és személy89 (akinek személy31ként mutatkozott be) vallomása is bizonyítja.

Terhelt10 X. rendű vádlott terhére az elsőfokú bíróság helyesen értékelte terhelt2 II. rendű, Terhelt5 V. rendű, Terhelt6 VI. rendű vádlott nyomozás során tett vallomását és helyes indokkal vetette el a korábbi vallomását visszavonó Terhelt6 VI. rendű vádlott bíróság előtt tett nyilatkozatát. Szerepét bizonyítja, továbbá, hogy a 6. pontban a egyéb érdekelt106 nevében megrendelt árut a vádlott nevében lévő cég nevében értékesítették.

Végül Terhelt12 XII. rendű vádlott tekintetében az egyes cégeket érintően helyesen értékelte terhelőként az egyéb érdekelt52. vonatkozásában tett nyilatkozatát, míg a 2-es tényállási pontban írt cselekvőségét az ott szereplő egyéb érdekelt53. tekintetében rendelkezésre álló, a vádlott bűnösségét e cég vonatkozásában közokirat-hamisítás tekintetében megállapító bírósági ítélet, továbbá személy17 és személy16 tanú vallomása igazolja.

A fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból helyesen vonta le a vádlottak büntetőjogi felelősségére vonatkozó következtetést, az egyes cselekmények minősítése azonban pontosításra, módosításra, kiegészítésre szorul az alábbiak szerint.

A Btk.2.§ alkalmazásánál abban a kérdésben, hogy melyik törvény jelent kedvezőbb elbírálást a terhelt számára, elsősorban a bűncselekmény büntetőtörvény szerinti minősítéséhez tartozó büntetési tételek összevetésével kell állást foglalni. Ehhez képest vehetőek figyelembe a büntetés kiszabásával összefüggő kérdések.

Az ítéltábla megállapította, hogy terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak egyes vagyon elleni cselekményei az értékhatárok változása folytán az elbíráláskor enyhébben minősült és alacsonyabb büntetési tétellel fenyegetettek.

A cselekmények elkövetésekor hatályos 1978. évi IV. törvény (rég. Btk.) 138/A.§-a szerint a 200.001 Ft-tól 2 millió Ft-ig terjedő összeg nagyobb a kárnak, a 2.000.001 forinttól 50 millió Ft-ig terjedő pedig jelentős kárnak számított.

Az első fokú elbíráláskor is már hatályos 2012. évi C. törvény (Btk.) 459.§ (6) bekezdése szerint a nagyobb kár 500 001 Ft-tól 5 millió Ft-ig terjedő, ebből következően a régi Btk. 318.§(4) bekezdés a) pontja szerinti büntetési tétel a 2 millió és 5 millió Ft között - kár nagyobb mértékére - tekintettel egytől öt évig terjedő szabadságvesztés, míg a Btk.373.§ (3) bekezdés a) pontja szerint csupán három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

terhelt3 III. rendű vádlott esetében az ítéltábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság minősítésével.

A Btk.2.§ (4) bekezdése szerint a bíróság nincs kötve a cselekménynek a vád szerinti minősítéséhez, csupán a vádhatóság által közölt tényállás köti (Btk.2.§ (3) bekezdés), a ténybeli azonosság tehát nem jelent egyet a minősítés azonosságával. Az elsőfokú bíróság a vádirati minősítést átvette. A másodfokú bíróság megítélése szerint a vádlotti cselekmény nem meríti ki az orgazdaság törvényi tényállásának elemeit. Az orgazdaság minden esetben a más által elkövetett bűncselekményből – az adott esetben csalásból – származó dolog megszerzését, elrejtését, vagy elidegenítésében való közreműködést jelent. A másodfokú eljárásban irányadó tényállásból azonban egyértelmű, hogy a vádlott magatartása nem utólagosan kapcsolódott az alapcselekmény elkövetőihöz, azok magatartásához, nem csupán a haszon utólagos biztosítására szorítkozott a tevékenysége, hanem a csalási cselekményben működött közre, segítséget nyújtott az elkövetéshez. Az ítéltábla ezért a vádlott bűnösségét a Btk.373.§-a szerinti csalás büntetében állapította meg.

Az ítéltábla az elkövetői alakzatot illetően sem értett mindenben egyet az elsőfokú bíróság álláspontjával. Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak, akik a vagyoni elleni bűncselekmények esetében a sértettek közvetlen megtévesztésében nem vettek részt a tényállás szerinti cselekvőségük nem tettesi, társtettesi magatartást igazol, hanem azt, hogy a mások által elkövetett bűncselekményekhez szándékosan nyújtottak segítséget (Btk.14.§ (2) bekezdés).

Minderre és a a büntetési tételben megmutatkozó jelentős különbségre tekintettel a fent felsorolt vádlottak vagyoni elleni cselekményét a másodfokú bíróság a Btk.373.§ törvényi tényállásának megfelelően az egyéb – helyesen megállapított – minősítő körülmények érintetlenül hagyása mellett az okozott kár mértékéhez igazítottan, míg a közbizalom elleni bűncselekményeket ugyancsak a hatályos Btk. alapján minősítette az alábbiak szerint:

terhelt2 II. r. vádlott cselekményeit

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntetnének, (4.7.1., 4.7.2. és 5.2.8.)

- 37 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő – melyből 1 rendbeli kísérlet és 11 esetben folytatólagosan - társtettesként elkövetett csalás büntettének, (1.1.-1.3.2., 1.1.2.-1.2.4., 1.2.1.-1.3.1.-1.4.1., 1.2.2., 1.2.5., 1.2.6., 1.3.3., 1.3.4., 2.1., 3.1.1.-3.2.1., 3.1.2.-3.2.2., 3.1.3.-3.2.3., 3.1.4.-3.2.4., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 5.1.1., 5.1.3.-5.2.1., 5.1.4., 5.1.6., 5.1.7.-5.2.4., 5.1.8.-5.2.5., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.1., 9.1.)

- 10 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntettének, (2.2., 3.1.7., 3.1.8., 3.1.9., 4.8., 5.1.2., 5.1.5., 5.1.9., 5.2.6., 6.1.)

- 17 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti – 4 esetben folytatólagosan elkövetett – közokirat hamisítás büntettében melyet mint bűnsegéd,

- 21 rendbeli a Btk.345.§-a szerinti - 3 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználásának vétségének, melyet mint bűnsegéd követett el,

Terhelt3 III. vádlott cselekményeit

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének, (4.7.1., 4.7.2. és 5.2.8.)

- 36 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 11 esetben folytatólagosan – bűnsegédként elkövetett csalás büntettének, (1.1.-1.3.2., 1.1.2.-1.2.4., 1.2.1.-1.3.1.-1.4.1., 1.2.2., 1.2.5., 1.2.6., 1.3.3., 1.3.4., 3.1.1.-3.2.1., 3.1.2.-3.2.2., 3.1.3.-3.2.3., 3.1.4.-3.2.4., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 5.1.1., 5.1.3.-5.2.1., 5.1.4., 5.1.6., 5.1.7.-5.2.4., 5.1.8.-5.2.5., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.1., 9.1.)

- 10 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének minősíti, (2.2., 3.1.7., 3.1.8., 3.1.9., 4.8., 5.1.2., 5.1.5., 5.1.9., 5.2.6., 6.1.)

Terhelt4 IV. rendű vádlott cselekményeit

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének, (4.7.1., 4.7.2. és 5.2.8.)

- 26 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő – 8 esetben folytatólagosan - bűnsegédként elkövetett csalás büntettének, (4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 3.1.1.-3.2.1., 3.1.2.-3.2.2., 3.1.3.-

3.2.3., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 3.1.4.-3.2.4., 5.1.1., 5.1.3.-5.2.1., 5.1.4., 5.1.6., 5.1.7.-5.2.4., 5.1.8.-5.2.5., 5.2.2., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.1.)

- 9 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (3.1.7., 3.1.8., 4.8., 5.1.5., 5.1.2., 5.1.9., 5.2.3., 5.2.6., 6.1.)

- 8 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti – 4 esetben folytatólagosan – közokirat hamisítás bűntettének, melyet mint felbújtó követett el,

Terhelt6 VI. rendű vádlott cselekményeit

- 12 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (3.1.1., 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4., 3.1.5., 5.1.3., 5.1.1., 5.1.4., 5.1.6., 5.1.8., 6.2., 7.1.)

- 7 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (3.1.6., 3.1.7., 3.1.8., 5.1.5., 5.1.7., 5.1.9., 6.1.)

- 10 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti felbujtóként elkövetett – 1 esetben folytatólagosan – közokirat hamisítás bűntettében és

- 1 rendbeli a Btk.345.§-a szerinti hamis magánokirat felhasználásának vétségének minősítette.

Terhelt7 VII. rendű vádlott cselekményeit

- 1 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (5.2.8.)

- 29 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett – 6 esetben folytatólagosan – csalás bűntettének, (1.1.1.-1.3.2., 1.1.2.-1.2.4., 1.2.1.-1.3.1.-1.4.1., 1.2.2., 1.2.5., 1.2.6., 1.3.3., 1.3.4., 3.1.1., 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4., 3.1.5., 5.1.1., 5.1.3.-5.2.1., 5.1.4., 5.1.6., 5.1.7.-5.2.4., 5.1.8.-5.2.5., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 9.)

- 8 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (3.1.6., 3.1.7., 3.1.8., 5.1.2., 5.1.5., 5.1.9., 5.2.6., 6.1.)

- 10 rendbeli a Btk. 342.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti – 7 esetben folytatólagosan elkövetett – közokirat hamisítás bűntettének minősítette.

Terhelt8 VIII. rendű vádlott vagyon elleni cselekményeit

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás bűntettének, (4.7.1., 4.7.2. és 5.2.8.)

- 25 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett – 1 esetben folytatólagosan – csalás bűntettének, (3.1.1., 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 3.1.9., 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 5.2.1., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.5., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.)

- 6 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő csalás bűntettének melyet mint társtettes követett el, (3.1.7., 3.1.8., 4.8., 5.2.4., 5.2.6., 6.1.)

Terhelt9 IX. rendű vádlott cselekményeit

- 3 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás bűntettének, (4.7.1., 4.7.2. és 5.2.8.)

- 25 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett – 5 esetben folytatólagosan – csalás bűntettében, (3.1.1.-9., 3.1.2.-3.2.2., 3.1.3.-3.2.3., 3.1.4.-3.2.4., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 3.1.9., 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 5.2.1., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.5., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.)

- 5 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás bűntettében, (3.1.7., 3.1.8., 5.2.4., 5.2.6., 6.1.)

Terhelt10 X. rendű vádlott cselekményeit

- 1 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (6) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás bűntettének, (5.2.8.)

- 23 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett – 1 esetben folytatólagosan – csalás bűntettének, (3.1.1., 3.1.2., 3.1.3., 3.1.4., 3.1.5., 3.1.6.-4.6., 4.1., 4.2., 4.3., 4.4., 4.5., 5.2.1., 5.2.2., 5.2.3., 5.2.5., 5.2.7., 5.2.9., 5.2.10., 5.2.11., 5.2.12., 5.2.13., 6.2., 7.1.)

- 5 rendbeli a Btk. 373.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés bc) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntettének melyet mint bűnsegéd követett el (3.1.7., 3.1.8., 5.2.4., 5.2.6., 6.1.,) - minősíti.

Az iratok közt erkölcsi bizonyítvány adataira figyelemmel a másodfokú bíróság Terhelt3 III. r. vádlott és Terhelt10 X. rendű vádlottak különös visszaesői minőségének megállapítását a Btk.459.§ (1) bekezdés 31. a) pontja alapján mellőzte.

Az elsőfokú bíróság Terhelt12 XII. rendű, terhelt19 XIX. rendű, Terhelt20 XX. rendű és Terhelt24 terhelt5 XXIV. rendű vádlottak cselekményének jogszabályi megjelölése az elbíráláskor hatályos büntető törvényre figyelemmel helyesen az 1978. évi IV. törvény.

A bűnösségi körülményeket és a büntetés kiszabását illetően az ítéltábla a Be.564.§ (4) bekezdés b) pontjára is figyelemmel fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy érdemi, lényeges enyhítést tett szükségessé az elkövetés és a jogerős elbírálás közötti – egyes vádlottak esetében az elévülési időn túli – közel 14-15 éves időmúlás, különös tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás elhúzódása az elsőfokú bíróság eljárására is visszavezethető.

A vádlottak az ügy tárgyi súlyához és a bizonyítási eljáráshoz szükséges valós időigényességhez képest huzamosabb ideig álltak büntetőeljárás hatálya alatt, ami az időmúlásnak, mint enyhítő körülménynek különös nyomatékot ad (56. számú BK. vélemény III/10.).

További enyhítő körülmény Terhelt4 IV.r., Terhelt6 VI.r., Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében az elkövetői alakzat változása, tekintettel arra, hogy a bűnsegédnek a tetteshez képest kisebb a szerepe a bűncselekményben (III/5.), továbbá a vádlottak tekintetében – kisebb nyomatékkal – a kár részbeni megtérülése (III/9.), illetve a Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI.r., Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében is a büntetlen előélet (II/1.)

Valamennyi vádlott esetében enyhítő körülmény a további időmúlás.

A fentiek szerint az elsőfokú ítéletben meghatározott súlyosító körülmények szűkültek, ezzel szemben a kiegészített enyhítő körülmények túlsúlya és nyomatéka olyan mértékű, amely még a nagy számú súlyosító körülmény mellett is érdemben hat ki a büntetés kiszabására.

Minderre figyelemmel az ítéltábla terhelt2 II. rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát és ahhoz igazította a mellékbüntetésül kiszabott közügyektől eltiltás tartamát is - enyhítette, közülük Terhelt4 IV. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében alkalmazva a Btk.82.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő szakaszt is.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát illetően Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében a fegyház fokozattal ellentétben a Btk.37.§ (2) bekezdés b) alapján börtön fokozatot állapított meg.

Utóbbi vádlottak esetében - figyelemmel arra, hogy az ítéltábla a bünszervezetben való elkövetés megállapítását terhükre mellőzte - szükségtelen a feltételes szabadságból történő kizárásuk.

Az elsőfokú bíróság Terhelt8 VIII. rendű és Terhelt9 IX. rendű vádlottak esetében lehetőséget látott arra, hogy őket a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsássa. Az ítéltábla a megváltozott minősítésre és az előző vádlottéhoz hasonló enyhítő körülmények nyomatékára és túlsúlyára úgy ítélte meg, hogy ugyanez a kedvezmény Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak esetében is alkalmazható, ezért a szabadságvesztés büntetésből való feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk.38.§ (3) bekezdésnek megfelelően a büntetés fele részének kitöltésében határozta meg.

A Terhelt7 VII. rendű vádlottal szemben alkalmazott ügyvédi foglalkozástól való eltiltás büntetést az ítéltábla méltánytalan hátránynak tartja a különösen nagy időmúláshoz képest, ezért erre vonatkozó rendelkezést mellőzi.

A vádlottak egyéni felelősségét vizsgálva a másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, miszerint az időközben a bünszervezet definícióját illető anyagi és eljárásjogi jogszabályi változásokra tekintettel az anyagi jogszabály megváltozott szövegére is figyelemmel megállapítható Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű, Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak terhére a bünszervezeti elkövetés. Az ügyészi álláspont szerint a tényállás bevezető része az ehhez szükséges megállapításokat tartalmazza.

Az elsőfokú elbíráláskor hatályos Btk.459.§ (1) bekezdés 1. pontja szerint bünszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetése.

A Magyarország 2020. évi központi költségvetésének megalapozására szóló 2019. július 10-én hatályba lépett 2019. évi LXVI. törvény 33. alcím 107. §-a megváltoztatta a Btk.459.§ (1) bekezdés 1. pontját. Eszerint bünszervezet: legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló indokolását kell figyelembe venni.

A 2012. évi LXVI. törvény 107.§-ához fűzött indokolás szerint a módosítás célja, hogy élesen elhatárolja a bünszervezet fogalmát, a bünszövetség fogalmát, egyúttal támpontot adjon a

jogalkalmazás számára bűnszervezetben történő elkövetés megállapíthatósága érdekében, ezért a hatályos meghatározás kiegészül a hierarchia és a konspiráció fogalmi elemeivel. A hierarchikus szervezeti felépítés azt jelenti, hogy az elkövetők alá-fölérendeltségi viszonyban vannak az egyes döntési szintek elkülöníthetőek egymástól. A hierarchiában lévő személyek együttműködése a feladatmegosztáson alapul.

"A módosítás a csoport működése tekintetében a korábban használt összehangoltságot mint fogalmi elemet felcseréli a konspiratív működési jellegre." A jogalkotó szerint „a korábbi összehangolt magatartást ugyanis a jogalkalmazás nem a jogalkotói szándéknak megfelelően értelmezte, tartalmi jelentését leegyszerűsítette, a gyakorlat pedig elmulasztotta alkalmazását, bizonyítás felvételét, "az összehangoltság jelentette volna az elkövetők közötti koordinációt, a lebukás megelőzése érdekében tett – több esetben önálló bűncselekményként büntetett – lépéseket, a bűncselekményből származó előny szervezett elosztását, a bűncselekmények elkövetésének feladatmegosztását alapuló tervszerűségét". Az indokolás szerint a "konspiratív jelleg jobban kifejezi az említett jellegzetességeket, elvárva azok bizonyítását a bűnszövetségtől való elhatárolás érdekében".

Az elsőfokú bíróság – az ügyészi váddal egyezően – jelölte meg az egyes vádlottak szervezetén belüli feladatait. A tényállásból kitűnik a szervezet hierarchikus alá-fölérendeltségi kapcsolatait és az irányító, valamint az utasítások a dolgozók feladatai.

Az ítéltábla a jogi indokolás körében a szervezettel kapcsolatban terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében kifejtetteket mindenben osztotta, az elsőfokú bíróság érvelése megfelelt az elbíráláskor hatályos büntetőjogi szabályozásnak, de a jelenlegi bűnszervezeti fogalom ismérveinek is. A csoportos elkövetésen túlmutató legalább három személy – köztük a jelen eljárásban nem érintett, de a szervezet irányításában részt vevő további személyek – között fennálló összehangoltság a súlyos 5 évi börtönbüntetésre fenyegetett bűncselekmények elkövetésére kétségtől fennáll. Elkövetési magatartásuk alapján továbbá alappal vonható következtetés a jelenleg hatályos bűnszervezeti definícióban írt konspiratív módon való elkövetésre is.

Ezen túlmenően Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII., Terhelt8 VIII. rendű, Terhelt9 IX. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlott tekintetében azonban a bíróság nem értett egyet az ügyészi állásponttal.

A bűnszervezetben elkövetés azzal szemben állapítható meg, akinek tudata átfogta a bűnszervezet megállapíthatóságához szükséges tárgyi ismérveket.

Az elsőfokú bíróság, Terhelt8 VIII. rendű és Terhelt9 IX. rendű vádlott tekintetében a megalapozott tényállásból helytállóan vont következtetést a tudat-tartamukra és mellőzte esetükben a bűnszervezet keretében történő elkövetést (311. oldal). A hozzájuk hasonlóan még a vádirati tényállás szerint is csak a szervezet alsó fokán, konkrét utasításokat végrehajtóként közreműködő Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. és Terhelt10 X. rendű vádlott irányadó tényállásban megállapított elkövetési magatartása alapján nem vonható következtetés arra, hogy tisztában lettek volna a tevékenység rendszerszerű, szervezett, összehangolt jellegével. Azzal, hogy magatartásuk többiekéhez képest kiegészítő jellegű, azok kapcsolódása a célzott és végrehajtott bűncselekmények kölcsönös és más

személy előző tevékenységéhez társul, avagy a bűncselekmény megvalósulásához további láncolatot tevékenységet feltételez. Ezen túl az ítéltábla álláspontja szerint - figyelemmel a jogszabályi változásra - e vádlottak terhére nem állapítható meg a konspiratív módon való működés fogalmi elemei sem, illetve az, hogy átlátták volna, miszerint egy ilyen módon működő szervezet részeként tevékenykednek.

Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak tekintetében a bűnszervezet tagjaként való megállapításhoz szükséges konspiratív módon való elkövetéshez kapcsolódóan további bizonyítás lenne szükséges, azonban a bíróság nem köteles az ügyész helyett eljárni és hivatalból felvenni a vád alátámasztására szolgáló olyan bizonyítást, amelyet az ügyész nem indítványozott (Be.164.§). Mindezek alapján a másodfokú bíróság a fenti vádlottak tekintetében mellőzte a bűnszervezet keretében való elkövetésre vonatkozó megállapítást.

Az elsőfokú ítélet a 4. tényállás 4.8-as pontjában tartalmazza az egyéb érdekelt⁸⁶ egyéni cég sérelmére elkövetett csalási cselekményt, pontosan meghatározva az okozott összesen 3.071.247 Ft kárt.

A cég képviselője az elsőfokú bíróság előtti meghallgatásakor jelezte, hogy a cég nevében terhelt7i jogi igényt kíván előterjesztetni az okozott kár tekintetében (469. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv), majd ezt követően írásban is előterjesztette igényét 3.069.247 Ft tőke összeg és kamatai tekintetében (477. sorszámú utóirat).

A régi Be.335.§ (1) bekezdése szerint a terhelt7i jogi igényt a bíróság az ítéletben lehetőleg érdemben bírálja el, annak helyt ad vagy azt elutasítja, a (2) bekezdés szerint a bíróság az ítéletben megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár összegét ezen összeg erejéig az előterjesztett terhelt7i jogi igényt érdemben el kell bírálni.

Az elsőfokú bíróság ennek ellenére nem döntött a Terhelt16 által előterjesztett terhelt7i jogi igény felől, ezért ezt pótlendő az ítéltábla a Be.571.§ (1) és (2) bekezdése alapján a terhelt7i jogi igényre előterjesztett kérelemnek helyt adva annak összegét a tényállásban szereplő, a bűncselekménnyel okozott kár összegével azonosan állapította meg, megfizetésére az e tényállási pontban érintett vádlottakat kötelezte, azt fizetési kötelezettségként állapította meg, továbbá az elkövetéstől számított törvényes kamatot, valamint az állam felé le nem rótt eljárási illetéket.

A vagyonelkobzás szükségessége körében kifejtett első fokú bírói álláspont alapvetően törvényes, ugyanakkor indokolt az intézkedés összecszerűségének megállapítása, mely egyezik a bűncselekménnyel okozott kár történeti tényállásában megállapított összegével.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak Terhelt12 XII. rendű vádlott védelmi fellebbezését. Az elsőfokú ítéletben megállapított bűncselekmény tárgyi súlyára és figyelemmel a súlyosító és enyhítő körülményekre a vádlott tekintetében kiszabott pénzbüntetés méltányos és a felfüggesztés tekintetében megfelel a fellebbezésben írt védői indítványnak is. Az ítéltábla álláspontja szerint további enyhítésre a büntetés további enyhítésére nincs törvényes indok.

Az ítéltábla ugyancsak alaptalannak tartotta terhelt¹⁹ XIX. rendű, Terhelt²⁰ XX. rendű és Terhelt²⁴ terhelt⁵ XXIV. rendű vádlottak védőjének a bűnügyi költség tekintetében bejelentett fellebbezését. Az elsőfokú bíróság e vádlottak tekintetében a bűnügyi költség viselését illetően méltányosan járt el, amikor az őket terhelő bűnügyi költség mintegy felének megfizetésére kötelezte. Az ítéltábla álláspontja szerint e vádlottak tekintetében is az elsőfokú bíróság helyesen és méltányosan alkalmazta a Be.574.§ (1) és (5) bekezdését és a bűncselekmény tárgyi súlyához képest aránytalanul nagy bűnügyi költség egy részének megfizetése alól a vádlottakat helyesen mentesítette. További méltányosság alkalmazására az ítéltábla lehetőséget nem látott.

Terhelt¹² XII. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetés esetén történő átváltoztatásáról szóló rendelkezést büntetések végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 66.§-án alapul.

Az ítéltábla az elbírálás során észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező részében felsorolt bűnjelek a nyomozati eljárás befejezését követően nem kerültek átadásra az Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának, jelenleg is a nyomozóhatóság kezelésében vannak. Miután jelenlegi állapotukban nem egyeztethetőek a jegyzékben feltüntetett adatokkal a másodfokú bíróság a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést mellőzte, a bűnjelek felkutatása és a további sorsukra vonatkozó rendelkezés az elsőfokú bíróság feladata.

Az ítéltábla megállapította, hogy Terhelt⁷ VII. rendű vádlott összesen 6 alkalommal, az egyes jegyzőkönyvek kép-és hangfelvételek költségeként különböző összegeket helyezett az Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál elnöki letétbe. Az így előlegezett összeg felhasználásra nem került, így azt az ítéltábla VII. rendű vádlottnak rendelte kiadni.

Az elsőfokú ítélet rendelkező részét terhelt² II. rendű vádlott házi őrizetének utolsó napja elírásra került, azt az ítéltábla a helyes időponttal helyesbítette.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék 2013. február 28-án és 2014. február 23-án érdemi tárgyalást nem tartott, ezért a Be.561.§ (1) bekezdés alapján az ítélet rendelkező részéből az e határnapokra utalást mellőzte.

Az elsőfokú bíróság a Be.260.§ (1) bekezdés szerint döntött a bizonyítási indítványok elutasításáról (289. o. 2. bekezdéstől 290. o. 1. bekezdés és 303. o. 1. bekezdés) érvelésével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett.

Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései megfelelnek a törvényi rendelkezéseknek, így törvényesek terhelt² II. és Terhelt³ III. rendű vádlottak szabadságvesztési fokozatra, az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámítására, továbbá valamennyi vádlott esetében a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezések.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be.606. § (1) és (2) bekezdései alapján a rendelkező részben írtak szerint terhelt² II.

rendű, Terhelt3 III. rendű, Terhelt4 IV. rendű, Terhelt6 VI. rendű, Terhelt7 VII. rendű és Terhelt10 X. rendű vádlottak tekintetében részben megváltoztatta, míg az elsőfokú ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.605.§ (1) bekezdés alapján Terhelt12 XII. rendű, terhelt19 XIX. rendű, Terhelt20 XX. rendű és Terhelt24 terhelt5 XXIV. rendű vádlottak tekintetében is helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be.613.§ (1) bekezdés alapján megállapította a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget és annak viselésére a Be.574.§ (1) bekezdés és (4) bekezdés alkalmazásával külön-külön kötelezte azokat a vádlottakat, akik esetében a bűnügyi költség felmerült.

Az ítéltábla a vádlottak pontos nevét, a vádlottak azonosításához szükséges személyazonosító igazolványok számát, megváltozott lakóhelyüket a Be.451.§ (3) bekezdés alapján jelölte meg.

Budapest, 2019. év december hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor
Judit

Dr. Kósa Zsuzsanna

Dr. Fatalin

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2016. január 20-án kelt 15.B.704/2011/461. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.231/2019/80. számú határozata folytán 2019. december 3. napján terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r., Terhelt4 IV. r., Terhelt6 VI. r., Terhelt7 VII. r., Terhelt8 VIII. r., Terhelt9 IX. r., Terhelt10 X. r., Terhelt12 XII. r., terhelt19 XIX. r., Terhelt20 XX. r. és Terhelt24 terhelt5 XXIV. r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év december hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor

a tanács elnöke

Budapest, 2019. november 21.

Dr Lassó Gábor s.k.
tanácselnök

dr. Cserni János s.k.
bíró

Dr. Kósa Zsuzsanna s.k.
bíró

Fatalin Judit dr. s.k.
bíró

Radnainé dr Solymosi Viktória s.k.
bíró